

٢ مع المبدعين

٣ الإنفتاح اساس تطور المجتمع

٤ أعيدوا للشعب صوته

اسبوعيه عربيه ـ فارسيه ـ السنه الثانيه ـ الثلاثاء ـ ١٦ ذى القعده ١٤٢٥ ـ ٨ دى ٨٣ ـ ٢٨ ديسمبر ٢٠٠٤ ميلادى ـ العدد ١٦ ـ ٨ صفحات ـ ١٠٠٠ ريال

فى كلمة بحفل اختتام عرض مسرحية جرحتى قلبى

قمندار غزى:

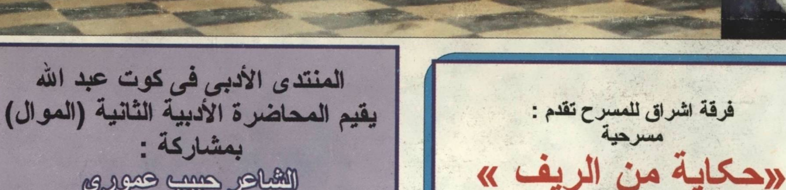
نحرص على المطالبه بحقوق المجتمع فى ظل الدستور

أختتم فى قاعة المدينة عرض مسرحية جرحتى قلبى التى عرضت باللغة العربية فى الاسبوع الماضى فى احتفال جماهيرى ضم عدد من المسئولين وجمع من المواطنين ، وفى كلمة القاها قمندار غزى رئيس شورى بلدية الاهواز فى هذا الاحتفال قال:
ان شورى البلدية تدعم جميع الاعمال المسرحية وتدعم الطاقات الموجودة فى هذا المجال وتعمل على مساندتها.
كما اكد حرصه على دعم الحركة الثقافية فى مجتمعنا والمطالبة بحقوق هذا المجتمع فى ظل دستور الجمهورية الاسلامية.
ثم قام رئيس شورى بلدية الاهواز و أعضاء من مجلس البلدية بتقديم الهدايا لأعضاء فرقة الموعود وتم تكريم الممثل محمد نگراوى و الممثلة منا عچرش الممثلين الرئيسيين لهذه المسرحية و جدير بالذكر أن عرض مسرحية جرحتى قلبى استمر خمسة ايام وحضره جمع غفير من المواطنين ونال اعجابهم وتقديرهم.

مصانع البترو كيماويات الضخمة لم تمنع البطالة من التفشى فى ماهشهر

قال رئيس شورى بلدية ماهشهر ان شباب هذه المدينة لا زالوا يعانون من البطالة فى حين لم بتعد عنهم مصانع البتروكيماويات الضخمة مسافة طويلة . وطلب عبدالرضا آلبوغبيش من قائم مقام مدينة ماهشهر فى تصريح ورود فى جريدة « جام جم » طلب منح الميزانية المخصصة لهذه المدينة من النفط والتى يبلغ مقدارها ٢ فى الالف لتنمية المدينة و تمويل مشاريع الا عمار و ارساء البنى التحتية حتى لا يضع حق أهالى ماهشهر .
وفى اشارة الى تقسيم الوظائف فى ماهشهر قال : لازلنا نشاهد توظيف شباب من خارج قضاء ماهشهر بالرغم من أن المدينة لديها شباب يحملون شهادات مهنية وتقنية حصلوا عليها من مراكز التعليم المهنى .

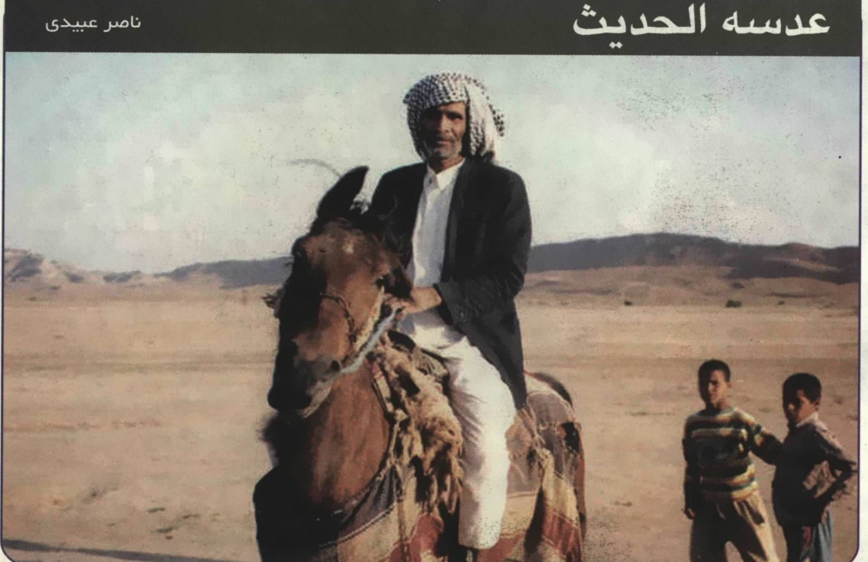

المنتدى الأدبى فى كوت عبد الله
يقيم المحاضرة الأدبية الثانية (الموال)
بمشاركة :
الشاعر حبيب عمورى
والاستاذ عدنان غزى
الزمان:
٨٣/١٠/١٢ يوم السبت الساعة ٤مساءا
المكان:
دوار خزامى القاعة الثقافية لبلدية منطقة٥
العلاقات العامه والشؤون الدولية لبلدية الأهواز

فرقة اشراق للمسرح تقدم :
مسرحية
«حكاية من الريف »
تأليف و اخراج : محمد منصورى
بمشاركة النجم المسرحى : سيد هادى فاخر
الزمان: ١٣ الى ١٨ دى
الساعة السادسة مساءاً
المكان : قاعة المدينة - جنب قائم مقامية الاهواز

عدسه الحديث

ناصر عبيدى

عقد اتفاق لترجمة كتب الكّتاب الايرانيين و العرب

قال المسؤل الثقافى فى دار النشر معين قال : أنه تم عقد اتفاق بين هذه الدار للنشر و مثيلتها العربية دار نشر الدراسات العربية لترجمة ونشر كتب الكّتاب الايرانيين و العرب .
واكد رامسرى على أن الدول العربية لديها كتّاب متمكنيين من مهنتهم لكن عدم وجود مترجمين فى هذا المجال حال دون معرفتهم من قبل الايرانيين و ما نسعى اليه الان هو ترجمة وتعريف هذا الكتب للمواطنين وفى المقابل ايضاً سوف تقوم دار نشر الدراسات العربية بترجمة كتب فارسية وذكر ان بداية هذا العقد هى ترجمة كتاب « الارض المحترقة » لاحمد محمود الى العربية وترجمة كتاب لعبدالرحمن منيف الى اللغة الفارسية .

ترقبوا فى الاعداد القادمة
الجزء الاول من الفكر القومى الايرانى
المنحاز لثقافته التاريخية المتخلفة

محمود عسكرى :
مدير مركز
دراسات الفكر المعرفى- الاهواز

الحديث
صحيفة اسبوعية عربية/فارسية ـ اجتماعية ـ ثقافية ـ فنية

المدير المسئوول:سهام سجيراتى
المدير التنفيذى:مهدى سوارى
رئيس تحرير القسم العربى:عمار تاسائى

العنوان: اهواز شارع آزادگان ـ زقاق فرخ منش رقم الدار ٦١
تلفون: ٢٢٢٩٠٨٠
ص ب : ١٥٧١-٦١٤٣٥

مع المبدعين

اجرى الحوار
سعيد سليتى

الحديث- من هى سهام سجيراتى اين تجد نفسها ما بين الرسم والتعليم والصحافة؟

ج)-انا إمراة اهوازية قبل كل شىء واقوم بأعمالى الفنية برغم كل ما يحيط بى من غبار، رسمت احزاناً لم يعرفها احد ، لا ادرى فالتعليم عبادة والفن هوا الجزء الاكبر فى حياتى ، لا ارى تناقضاً بين هذا و ذاك ، خاصة و انى اقوم بتدريس الفن التشكيلى، امّا الصحافة بما انى مديرة مسئولة للصحيفة الاّ انى قل ما اخوض فى هذا الجانب ، وقتى لايسمح لى بأكثر من هذا.

الحديث: وماذاعن البيت،الاطفال والزوج ، هل الحياة تستحق كل هذا العناء هل اداء الواجب فوق كل ما ذكر؟

ج)-الفنان من كان قوله وعمله واحداً، اى لسانه وقلبه واحد ، هذا ما اريد ان اصل اليه، احاول ان اكون اكثر صدقاً مع نفسى ومع الآخرين، ربما يسهل القول بأنى اقوم بتلك الامور بمفردى، لكن التجربة صعبة جداً، لأهل زوجى الفضل فى ما انا فيه، قول الامام على (ع) فى العمل للدنيا والاخرة هو دائماً نصب عينى، علىّ واجبات لابد من اداءها(الى يريد شئ...يعوف شئ) احاول ان اجمع بين ما ذكرت ، الحياة جميلة...مع كل معاناتها وتستحق العناء والكفاح.

الحديث: للفنون التشكيلية انواع ماهى واى نوع اقرب الى نفسک؟

ج) الرسم، النحت، الكاريكاتور،و... فهى متنوعة كما قلت الا انى اميل الى الرسم وهذا لا يعنى بأنى احمل الواحده دون الاخرى ، فهنالک علاقة جدليه بين الفنون التشكيلية.

الحديث: متى وكيف بدأت الفنانة سهام سجيراتى بالرسم؟

لا ادرى ان كنت تقصد بالرسم التى يرسمها شخص وبصورة عفوية، فانا اتذكر حين كنت طفلة فى الخامسة من عمرى، رسمت صورة جانبية لأنسان وفرحت حينها كثيراً و لا انسى ارتياحى لهذا العمل، اما الرسم بمعناه الحقيقى، فبدأت به عند دخولى الجامعة عام ١٣٧٠ حينها عرفت معنى الفن و ماذا يريد منّى و ماذا اريد منه وهكذا كانت بدايتى الحقيقية ولهذا عملت ولمدة عام ما بين ١٣٧٠ و ١٣٧١ فى جريدة خورجين الفكاهية وفى مجال الكاريكاتور.

الحديث: من خلال متابعتى لمعرضک الاخير شاهدت هنالک اهتمام واضح بالمرأة، هل هذا نابع من كونک أمراه و هل حقاً قراءتک لقصيدة «ممنوعه انتِ» الحافز لأقامة مثل هذا المعرض؟

ج) : فكل ما رسمت فى الماضى، كان لمعاناة المرأة الجسدية الّا انّ قراءتى لقصيدة نزار قبانى ساعدتنى على رسم معاناة المرأة النفسيه و الروحيه ... و حول اهتمامى بالمرأة فأنى امرأة قبل كل شىء و من يستطيع ان يعبر اكثر عن معاناة بنت حواء من غيرها و حول معرضى هذا اودان اقول بأنى كنت اتصور بأنى سوف اعطى فكرة و لكن ما حصل و بفضل الله اخذت اكثر مما اعطيت من تجارب اضافت إلى رصيدى الفنى.

الحديث: فى معرض «لون الغبار» اشرتى الى الخطوط الحمراء التى تحيط بالمرأة، سؤالى هل تكفى الاشاره فقط للأمراض؟

نعم هذا ما اشرت الية من المعاناة و الاضطهاد الذى تتعرض له المرأة فى مختلف مراحل حياتها و ما حاولت ان اشير اليه و بصورة واضحه هو الحدود و الخطوط الحمراء التى تحيط بالمرأة بصورة عامة و المرأة العربية بصوره خاصه و من ثم الانسان و اذا اختلفت الاجساد و الجسام من حيث الظاهر و الفيزياء.

الحديث: و ماذا عن القناعة، لماذا تفسير ينها بالأستلام؟

عند ما قلت بأننى متفائله بالنسبة الى تلک القيود التى تحيط بنا قصدت القيود الاضافية التى تساعدنا بالابتعاد عن الاعمال التى تأمر النفس الامّاره بالسوء ... و الغبار و القيود و كما لا حظتم فى لوحاتى، انّها يمكن ان تكون قيود، لكنّها احياناً سهلة العبور.

الحديث: فراشات، الوان، الواح، لا ادرى هل هذا كل ما يلزم لخلق عملٍ فى الرسم، ماذا تقولين للمواهب التى فى طريقها الى الابداع؟

الفرشات، الالوان و الالواح تعتبر الوسيله و امّا الدافع، اولاً هو الموهبة و حب الخلق و الابداع و الحساسية و التدقيق فى الامور التى تحيط بنا و ثانياً الجد و الاجتهاد فى العمل مما يدفع الانسان الى الابداع.

الحديث: متى تمرض الروح و من يداويها؟

ج) عند ما لا يستطيع المرء التعبير عن ذاته، عن معاناته، عند ما لا يستطيع الاخذ و العطاء، لهذا اثبتت التجارب بأنّ الفن هو العلاج و من يعمل فى هذا المجال لا يمكن ان يكون كئيباً، فالفن كصديق يواسينا و نحكى له ما لم نستطيع ان نحكيه لغيره.

الحديث: اذن هنالک حاجة للتحليق فى السماء و لو قليلاً، سؤالى هل الرومانسية فيها دواء لداءٍ استفحل، اليس هذا هروباً من المعركة، ام هو غذاء لا بد منه؟

ج) اذا كان هذا هروباً من المعركة، فما اجمل هذه المعركة التى تدفع الأنسان الى الرومانسيه. لا عيب اذا التجأ الانسان الى الرومانسيه و الاحساس ليداويى جروحه، من احب الناس، يجهد للأبداع من أجلهم احياناً، و لا ادرى لماذا الأخرين يخشون كلمة الرومانسيه، اتصور لا معنى للحياة دونها.

الحديث: المرأة، الصبى، عامل بلدية، فلاح، لنترک الصبى جانباً، لماذا تريدن ان تقولى لهؤلاء اليس (ليس للأنسان الّا ماسعى)؟

ج) فى رسمى لهذه اللوحات، لم ارد ان اقول هذا، بل اردت ان اضع المجهر عليهم. لأنهم من الناس الذين ننساهم احياناً و اللوحة الفنيّة، هى التى تبقى فى الذاكره، اردت ان اجعل منهم لوحة دائماً فى الاذهان مادام هنالک معاناة ....

الحديث: برأيک لماذا الوليد حين يولد يصرخ، هل يريد ان يقول هما انا هاهنا، هل بالصراخ تثبيت للوجود؟

ج) مع تطّور افكار الشعوب و العلاقات البشرية، اعتقد لم يعد للصرّخه صوت ... و احياناً كثيراً ما يكون صوت الكلمه، اللوحة، الشعر، الموسيقى اعلى من اى صرخه.

الحديث: ماذا تقولين للنظرة العابره للوحة من معرضک؟

ج:لا اقول شيئاً، لأننى أذا لم ادرس هذا افن، كانت نظرتى الى لوحة رسمت بأسلوب حديث، عابرة ايضاً، كنظرة اكاديمى الى لوحةٍ سريالية، فالفن الحديث كالهندسة و الرياضيات تحتاج الى دراسه علمية.

الحديث: من يمثل ضمير الناس النابض؛ الفنانون، المفكرون، السياسيون، الشعراء، ام تقولين لا هذا و لا ذاک، الناس لم ينصبوا مندوباً عن ضمائرهم؟

ج: الضمير هو المحكمة الوحيده التى قاضيها هو الانسان، فأحياناً ينسى الانسان ان يؤنّب ضميره فالسياسى و المفكر و الشاعر و الفنان الاصيل هو من يذكّر الضمائر و المجهر الذين يضعه الفنان على عامل اوفلاح هو للتذكير، و المجهر الذى يضعه نزار على قيود المرأة ايضاً ليذكر الناس بالقيود التى اعتادت الناس ترها دائماً.

الحديث: انا اقول الغبار حجاب و ليس سجن ما رأيک بقولى؟

ج: اذا تقصد غبار لوحاتى، ضمنها حجاب و منها سجن.

الحديث:هل تفاجئتى بأسئلتى، الى مديره لصحيفه، كيف يستطيع المرء ان يجمع بين الاخذ بالطول و احياناً بالعرض وبين النقاء، ام للضرورة احكامها؟ تفاجئت، لانه لم يسألنى احدٌ تلک الاسئلة و لم اسأل نفسى يوماً و إن كنت مديرة لصحيفة لكنى لم اعمل فيها الّا قليلاً و لم اكن اتوقع بعد، ست سنوات من الانتظار، الحصول على ترخيص لاصدار صحيفه و بعد صدور الصحيفه انهمكت بأعمال كثيره بما فيها المنزل و الاهتمام بشؤون الاطفال كما انى مارست تجارب فنية عديدةً مما حال دون ممارستى للعمل الصحفى الاّ أنّ الفن يبقى هو هاجسى الاساسى لانه فكرة و الفكرة موجودة دائماً فى الذهن.

الحديث: خلاصة القول ماذا تريد سهام سجيراتى الفنانة، بماذا تطمع، هل تريد ان تكون ذاكره صورة للماضى للحاضر و رؤية للمستقبل، هل تخافين من شىء ما؟

ج) اريد ما يريده كل فنان: التعبير عمّا يعجز الانسان عن قوله. اريد ان اجد نفسى فى الرسم و حين اضع لوحتى الى جانب لوحات فنانى العالم اجدهما تُعرفُ بميزاتها و عند ذلک اعرف اننى قد ابدعت و خلقت شيئاً و هذا ما يجعلنى اشعر بالقدرة و الارتياح و القدره هى الثقة بالنفس التى تجعل الانسان يعمل بجد و اجتهاد و العمل يجعل الانسان، انساناً، حينها استطيع القول انا فنانه عربية اهوازيه مبدعه مع كل ما يحيط بى من غبار.

الحديث: شكراً جزيلاً

الفنانة، سهام سجيراتى، أمراة مثقفة وطموحة ، ابدعت فى اكثر من مجال وتعتبر» خيالة« الفن التشكيلى الاهوازى ، مدرسة مجتهده، تلعب دوراً كبيراً فى تنوير مجتمعها، شاركت وساهمت فى معارض فنّيه عديدة و حصلت على رتب ممتازه ، حملت هموم ابناء جلدتها فى عمر مبكر، ولدت هذه الفنانه » عام ١٣٥١ هجرى -شمسى« فى مدينة **الاهواز وهى حاصلة على شهادة بكالوريوس فى الفن التشكيلي من جامعة الزهراء عام ١٣٧٥، اخيراً اقامت معرضاً للرسوم والاعمال النحتيه تحت عنوان »لون الغبار« فى صالة سينما هلال حيث نال استقبالاً من قبل محبّى وجمهور هذا الفن ، التقيتها ورأيتها شعلة من الذكاء والتواضع وبدأت معها الحوار بالسئوال التالى:**

الوفاق الاسلامى يقيم مجلساً تأبينياً للرئيس الراحل عرفات

عقدت مؤسسة الوفاق الاسلامى للدراسلت بالتعاون و التنسيق مع مجلس أمناء مسجد التقوى الواقع فى حى العلامة الكرمى فى الاهواز مجلساً تأبينياً بمناسبة مرور أربعين يوماً على وفاة الرئيس الفلسطينى الراحل القائد المجاهد والشهيد الخالد ياسر عرفات فى مساء يوم الخميس ٨٣/١٠/٣ فى الجلمع المذكور، حضره جمع حاشد من أبناء مدينة الأهواز يتقدمهم شخصيلت دينية وسياسية وثقافية توافدوا على المجلس التأبينى ليشاركوا بدورهم فى تخليد ذكرى الراحل الكبير ابوعمار والأشادة بدوره الاساسى فى إذكاءشعلة الانتفاضة الفلسطينية وإبقاءها مستعرة صامدة ومقاومة أمام عنجهية العدو الصهيونى طول العقود الماضية وقد ابتداء الحفل بمقدمة وجيزة حول حياةالرئيس الراحل وضرورة دعم ومساندة نضال الشعب الفلسطينى المجاهد ومناصرة قضيته العادلة من قبل كافة الدول العربية والأسلامية وكل الشرفاء فى العالم قدمّها الاخ عيسى دمنى بصفته مديراً لمواد وفقرات هذا المجلس التأبينى والذى أشاد بالدور الأيجابى والمواقف المبدئية و الأنسانية المشرفة التى تتخذها الجمهورية الاسلامية الايرانية لصالح كفاح الشعب الفلسطينى منذ بزوغ فجر الثورة الاسلامية المجيدة حتى الآن تحتل قضية فلسطينى حيزاً مهماً و واسعاً فى السياسة الخارجية الأيرانية حيث لم تتوانى الحكومة الاسلامية عن تقديم الدعم المادى المعنوى ومد يد العون لأخوانهم فى فلسطين المحتلة . فيما قراء مدير الحفل فى جانب آخر من حديثه قصيدة حماسية للشاعر الفلسطينى المناضل سميح القاسم تضمنت مضامين وعبارات نضالية وبطولية تحث المجاهدين على كفاحهم المستميت ضد الكيان اليهود المحتل وتؤكد عدم شرعية الاحتلال وعنصرية العبرية المدعومة من قبل الأمريكان والاسرة الدولية . ثم تلا مقرء القرآن الكريم مهدى دغاغلة ما تيسر له من كتاب الله المجيد بصوته الحسن الشجئ وأضفى على المجلس جواً مفعماً بالمعنوية وذكر المعاد . ثم رقى المنبر بعد ذلک فضيلة العلامة السيد محمد شعاع فاخر ليؤبّن الفقيد الراحل ياسر عرفات بكلمات معبرة وألفاظ سخية نوّه عبرها بمواقف الرجل قائلاً :أن ياسر عرفات كان آخر القلاع العربية وعنوان الجهاد ومفخرة العروبة وأنا قطرة فى بحرة الطامى وأتضاءل أمام عظمة صبره وقوة عزمة و إنه مات شهيداً سعيداً ولن يذل لأنه مجاهد والمجاهد لا يذل الجهد بلب فتحه الله لخاصة أولياءه وشرح فى جانب آخر من خطابه البليغ اسباب استفحل خطر الصهيونية العالمية ومظلومية الشعب الفلسطينى وتناسى قضية ضياع القدس وباقى الاراضى المقدسة من قبل المسلمين كافة بقولة : إن العروبة هى التى أضاعت فلسطين ولا ينقذ فلسطين من براثن المحتلين الصهاينة الّا الإسلام واذا كانت العروبة التى يهتف الكثيرون بشعاراتها اليوم تتشكل مبدأ وفلسفة أمام شريعة الأسلام فهى مرفوضة جملة وتفصيلاً ويجب علينا أن لا نفصل هذه القضايا على الدين الحنيف ولا يجوز لأحد أياً كان وأياً كانت مكانته ومنزلته أن يطلق على العمليات الأستشهادية والفدائية التى ينقذها المجاهدون الأبطال الأقوياء فى سبيل اعلاء كلمة الله تعالى فى الأرض وتحرير القدس الشريف من يد الأعداء »عمليات انتحارية« فهذه خيانة كبرى بحق اولى القبلتين وثالث الحرمين الشرفين ومسرى الرسول الاكرم وكانت الفقرة الأخيرة من فقرات هذا المجلس المنعقد على روح الزعيم الفلسطينى الراحل كلمة مكتوبة قدمها الدكتور السيد جاسم مشعشعيان أعرب فيها عن تضامن الشعب الاهوازى المسلم مع اخوتهم فى خط المواجهة مع العدو الصهيونى المتغطرس وأكد وقوفهم الكامل الى جانب قضيتهم الاسلامية العادلة حتى تحرير آخر شبر من الارض الفلسطينية والعربية المغتصبة من أيدى الأعداء وتشكيل دولة فلسطينية مستقلة ذات سيادة وطنية كاملة وعاصمتها القدس الشريف التى طالما يسعى لتحقيقها الرئيس الذى أقض مضاجع المحتلين شهيداً محتسباً ولم يفارقه هذا الحلم الكبير الذى أقض مضاجع الحتلين الذين كانوا قد اعتبروه حجر عثره و مصدر أعاقة أمام تحقيق السلام وحاصروه فى مكتبه ومقره فى رلم الله المحتلة و ضيقوا عليه الخناق لكنه قاوم ولم يستسلم وظل يهتف بأسم القدس وبأسم شعبه المجاهد الذى كان يسميه دائماً شعب الجبارين حتى فارق الحياة فى مستشفى عسكرى بالعاصمة الفرنسية باريس ليطوى بذلک سجلة الحافل بالبطولات والمفاخر والملاحم التى سطرها طيلة عمره الذى نذره لتحرير القدس و تشكيل دولة فلسطين فقد حمل فى احدى يديه البندقية لاسترداد حقه المشروع فى الاستقلال و السيادة المطلقة حيث لا يضيع حق وراءه مطالب وفى يده الاخرى حمل غصن الزيتون للسلام . يذكر أن مؤسسة الدراسات التابعة لحزب الوفاق الاسلامى فى الاهواز قامت بطبع صور و بوسترات من الرئيس الفلسطينى المجاهد ياسر عرفات ثم توزيعها فى مختلف انحاء مدينة الاهواز كتب عليها عبارة «النخلة الاهوازية تعازى الزيتونة الفلسطينية» التى تحمل بين طياتها معان عميقة لعل اهمها الحديث النبوى الشريف « إن مثل المسلمين فى تحابهم و توآدهم كمثل الجسد الواحد اذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر اعضاء البدن بالسهر و الحمّى»

عقدت مؤسسة الوفاق الاسلامى للدراسات بالتعاون و التنسيق مع مجلس أمناء مسجد التقوى الواقع فى حى العلامة الكرمى فى الاهواز مجلساً تأبينياً بمناسبة مرور أربعين يوماً على وفاة الرئيس الفلسطينى الراحل القائد المجاهد و الشهيد الخالد ياسر عرفات فى مساء يوم الخميس ٨٣/١٠/٣ فى الجامع المذكور،

التتمة فى الصفحة ٤

تعلّم ثم تكلّم

ابو بهاء الاهوازى

أنا مؤمن بهذا الشعب الى حدّ بعيد مؤمن بطاقاتة الخلاقة اليوم، لأنها تستمد من تاريخه أمس ، وتاريخه حافل بالأمجاد و انا مؤمن أيضاً لو كان مكانه اليوم وفى الظروف التى يحياها شعب غيره، أمثال الاكراد والاتراك او البلوش. او الهند لتهاوى على ارض الفناء واصبح فى خبر كان، ولكنه شعب صلدكالماس الذى لايحترق وان وضعته فى حرارة ثلاثة الالف درجه ولكنى أقف احياناً فى الحكم على متقفى هذا الشعب بين الايجابية المطلقة والايجابّية المحدودة و لا أقول السلبية وإنما اضع لهذه الايجابية حدوداً، لأن متقفاً لايسمع بأذنية و لاينظر بعينيه بل يسمعون له وينظرون ومن ثم يأتى حكمه نابعاً لمسموع الغير ومنظوره وهذا باب يحتاج الى موقف متريثّ وليس وقته الان ولكنى أريد ان اقول لآخى المثقف و اهبط بالقضية بينى وبينه من قضية شعب الى قضية فرد فى الشعب و أنا ذلك الفرد. فتكون شخصية أجل دعنى احضر العلّة بيننا نحن الاثنين أنا و المثقف انه سمعنى أقول لا اله الا الله فنسى او تناسى الجزء الاخير من الشهادة وصاح فلان كافر. لانه يقول لا اله وصح ما قال ولكن تعمد اغفال « الا الله » الجزء الاخير الذى يثبت إيمانى . مصيبتى مع المثقف أنه لا يقرأ ما اكتب و لا يسمع ما أخطب و يحكم على بالسلبيات من طرف ناءٍ بعيد أخى المثقف . لماذا لا تحاورنى فى بيتك او فى بيتى او فى مكان آخر لتعرف دخائلى ومضمراتى وتصل الى اعمق اعماقى ليكون حكمك على صادقاً وليس رجماً بالغيب أنا اعرف سبباً واحداً هو الذى ينأى بك عنى و هو أنى لا ارتدى الزى الغربى فليس لى ربطة عنق و لا سروال و لاو لا الى آخره لذلك حجز بينى و بينك قشرى و ماذا يضيرك القشر المهم هو اللباب.

والذى أثار قى هذا الاحساس الشاذ هو تصينيفى فى طبقة من الناس اختلف معهم جملة وتفصيلا وهذا ظلم لى و انا لا ارضى أن أظلم بضم الهمزة كما لا أرضى أن أظلم بفتحها . فهلّم حاورنى لتخرج اما عاذراً لى او متبصراً بحقيقتى و اعلم بأنى حر و مذهب كل حر مذهبى و اعلم بأنى ديمقراطى بتمام معنى الكلمة ومعنى هذه الكلمة عندى هى أنى ارى رأى مخالفى خطأ يحتمل الصواب ورأيى صواباً يحتمل الخطأ والآن كلى رجاء أن أدعى الى حوار ولو فى نارجهنم لأقنع محاورى او اقتنع منه والقناعة كنز لا يفنى وبعد صدور كلمتى الذى جاش بلوعتى أقول لك اذا اختلفنا فى كل شئ فلا ينبغى ان نختلف فى لغتنا و وجوب تعلمها و هذه الحلقة فيها قواعد منها يجب أن تنظر اليها بنظر اللطف والعطف و اليقين . القاعدة ..

وجدت أكرمك الله اكثر سادتنا المثقفين يخطئون فى الحرف وهى تفسد عليهم كتابتهم وانشائهم واتقانها سهل ميسور لمن اراده واعلم بأن الحروف قسمان :

القسم الاول ، حروف المبانى التى تتألف منها بنية الكلمة مثل «كتب» حيث تألفت من كاف وتاء و باء وقس على هذه الثلاثة جميع الحروف التى تتألف منها مبانى الكلمات ، ظهر - قعد - قام - نام الى أخره .

القسم الثانى : حروف المعانى وهى أصل الداء وهذه التى يجب على كل كاتب معرفتها ويمكن تعريفها بأنها التى لا يظهرلها معنى الامع الجملة و سأعدها لك واحاول شرح ما اعده الآن فى الحلقات القادمة واليكها واحدة واحدة . ١-العطف . ٢- النفى . ٣- الجواب . ٤- التفسير . ٥- الشرط . ٦- التخصيص ، ٧- التنديم ، ٨- العرض . ٩- المصدريه . ١٠- الاستقبال , ١١- التوكيد . ١٢- الاستفهام . ١٣- التمنّى . ١٤- الترجى . ١٥- الاشفاق . ١٦- التشبيه . ١٧- الصلة . ١٨ التعليل . ١٩- الروع . ٢٠- الزجر , ٢١- الابتداء . ٢٢- البعد . ٢٣- التأنيث . ٢٤- السكت . ٢٥- الطلب . ٢٦- التنوين . ٢٧- النداء . ٢٨- النصب . ٣٠- الجزم . ٣١- الأمر . ٣٢- النهى . ٣٣- المشبهه بالفعل . ٣٤- العاملة عمل ليس . ٣٥- الجر . ٣٦- التنبيه . وستأتيك تباعاًفى كل حلقة انشاءالله ودمتم سالمين .

ديوان الحديث للشعر

الشعر الشعبى

چذاب

مظفر النواب

ردتک ولو چذاب . . . ردتک تطش ابعمرى صم اعتاب
ردتک ولو شباچ يملى حياتى اتراب
ردتک ولو صبيره حمره تفى وجهى من حچى الغياب
چذاب يا ثعلب عنبنه الترف ونعزک ولو چذاب
دگيت بابى و غشيت بابى فرح والخشب عطّب ذاب
خدى اشتعل والروح شبت ورد فلفل والتراچى ذابن ابتيزاب
واصهلت مرجحت الگصايب يا حبيبى يا حبيبى ومتت مثل الباب
چم دوب مو گلنه الگلب بطل او منک تاب
چذاب يا گلبى يثعلب من گبل چذاب

موال

ناصر صخراوى

طير الشرد من زمن صوبه نوه والفله
دچ رمح وسط الگلب كلمن هوا ولفله
ما صح طبيب الذى ينعت دوه والفله
ذيب وفلا لا تظن ترحم ابرشت منه
يسعى ابوده وما صحه والى دره شت منه
مجروح گلبى ابغدر يلى گلت شت منه
ما شفت خلا واحب وحدى انه ولف اله

هوسه

كريم مله محسن

هلى واهلک أصل واحد
حنان امى السمره عربية
تظل دلة هلى الصفرة على الفنجان محنية
بيادرنه الماتهزه الريح ابعلوه نخله هلى البرحية
ذوله اهلچ يا روح ارتاحى

ابوذية

شلى بالاخو يا صاح شلى
ترس شله ومشه او ماترس شلى
جرحه خيطه اوفتگ شلى
شلت حمله اويه حملى و خان بيه

سيد سعيد شبرى

يناهى الأجل من يدواک قرب
ارحمنى وسيف گطع اجفاک قرب
طفه اسراج الأمل والليل قرب
فجر غد انتظر تعطف عليه

ياسين مجدم

يوم الى وشه الواشى و لا مل
لا يم لا صبر ظل لى و لا مل
ما اشبع امن اخوانى و لا مل
بقن تذكار من الحان بيه

عادل سكرانى

لحاظک من تسله احشاى سل سل
اون وبچى ودموع العين سل سل
لون رايد حياتى ارجوک سل سل
عله احوالى وسبب مرض الصار بيه

امين مزرعه

الشعر الفصيح

يقولون

عمر بن ابى ربيعة

يقولون أنى لست أصدقک الهوى
وانى لا أرعاک حين أغيب
فما بال طرفى عف عما تساقطت
له أعين من معشر وقلوب
عشية لا يستنكف القوم أن يروا
سفاة امرئ ممن يقال لبيب
ولا فتنة من ناسک أو مضت له
بعين الصبى كسلى القيام لعوب
بروح يرحو أن تحط ذنوبه
فآب وقد زادت عليه ذنوب
وما النسک أسلانى ولكن الهوى
على العين منى والفؤاد رقيب

سنابل الدموع

على حزباوى

سنابل الدموع
ينضجن فى النهار
والخوف والخضوع
يدان للغبار
وانني سأترک العيون
لتروى الأشباح
والبغض والأرماح
واجعل الجبين
منفضة الشرار
سنابل الدموع
ينضجن فى النهار
والسمک السابح فى ضميرک نار
والوهن حقل واسع
يأخذ شكل
العنكب الأسود
ويبنى تحت جلدى دار
والرمل بقعة من الشروق للغروب
ستنجب الأوضار
وتمحو الأبحار
سنابل الدموع
ينضجن فى النهار
وقاطف الأملاح
يُكباد انكسار
وقاطف الأملاح
تقئ الساعات والسنين
على ارصفة الهائمين
وقاد احتضار
مفعماً بالمرار
وذلة واحتقار
سنابل الدموع
ينضجن فى النهار

جاهلية

احمد مطر

فى زمان الجاهلية
كانت الأصنام من تمر
وان جاع العباد
فلهم / من جثة المعبود زاد
وبعصر المدنية
صارت الأصنام
تأتينا من الغرب
ولكن . . . بثياب عربية
تعبد الله على حرفٍ
وتدعو للجهاد
وتسب الوثنية
واذا ما استفحلت
تأكل خيرات البلاد / وتحلّى بالعباد
رجم الله زمان الجاهلية

أحبک جداً

نزار قبانى

احبک جداً
وأعرف أنى تورطت جداً
وأحرقت خلفى جميع المراكب
وأعرف أنى ساهزم جداً
برغم الوف النساء
ورغم الوف التجارب
احبک جداً
وأعرف أنى اقامر
برأسى وأن حصانى خاسر
وأن الطريق لبيت أبيک
محاصرٌ بالوف العساكر
وأبقى احبک رغم يقينى
بأن التلفظ بأسمک كفر
وأنى احارب فوق الدفاتر
احبک جداً
وأعرف منذ البداية
بأنى سأفشل
وأنى خلال فصول الرواية
سأقتل . . ./و يحمل رأسى اليک
وانى سأبقى ثلاثين يوماً
مسجى كطفل ، على ركبتيک
وافرح جداً . . . بروعة تلک النهاية

مقال

الإنفتاح اساس تطور المجتمع

بهجت طايى

عندما يولد الانسان ، ويمارس الحياة بدءاً بفترة الطفولة وحتى مرحلة البلوغ والشباب، يشهد فى داخله تغييرات عديدة، يظهر كل واحد منها فى مرحلة من حياته حتى تكتمل مسيرة بناء شخصيتة وافراد كل مجتمع لهم صفات خاصة بهم تميزهم عن غيرهم وتضع اساس شخصيتهم وبالرغم من هذا التشابة هناک فرق فى سلوک و اخلاقيات كل فرد من هذا المجتمع لكنه يبقى الاطار الرئيسى لصنع شخصية ابناءه واختلاف علماء علم الاجتماع وعلم النفس حول نسبة تأثير الفرد والمجتمع فى عملية بناء شخصية الانسان وهنا لا نريد أن نخوض فى هذا المجال ونحدد هذه النسبة والامر الذى نريد ان نبينّه مما ذكرنا هو أن المجتمع يحظى بأهمية كبيرة وتأثير واسع فى بناء شخصية الانسان.

تتشاء شخصية الفرد فى المجتمع وفقاً لما يعتقد به الجميع سلباً و ايجاباً أى القيم والامور القبيحه والمجالات والفضاءات التى يخلقها ذلک المجتمع للشخص والمناخ الذى يوفره لتفجير الطاقات الكامنه فى وجود الانسان.

والخطوط الحمراء و الممنوعات تعتبر من اهم الحواجز التى تحول دون ازدهار طاقات وقدرات الانسان وبقاءها فى حالة من الجمود. فمثلاً الفتاة التى لا يسمح لها بممارسة حقها فى مواصلة الدراسة بعد الصف الخامس الابتدائى ،تحرم من حق اكتساب العلم والحصول على المدارج العلمية ولو كانت تحمل طاقات وقدرات ذهنية عالية وتجمد وتموت فى وبداية مشوارها العلمى والمعرفى.

مجتمعنا اليوم يزخر بالطاقات و القدرات الكامنه فى وجود ابناءها لكن على ارض الواقع وفى المعترک العلمى و الساحة الفنية والثقافية لانشهد الا القليل من هذه الطاقات التى استطاعت تخطى الحواجز والمعرض التشكيلى الذى اقامتة الفنانة سهام سجيرات فى الاسبوع الماضى هو دلالة واضحة على ان المرأة العربية الاهوازية بأمكانها أن تبلغ مراحل علمية وثقافية وتحطم الحواجز وتنال مكانه علمية مرموقة وهذا الامر لم يتحقق لولا الانفتاح الذى حظيت به هذه الفنانة العربية. ودون الانفتاح لم يستطيع أى الانسان تفجير طاقاته وتوظيفها لصالح المجتمع وطى مراحل الرقى والسير فى سلم المجد حتى بلوغ الغايه.

حكم

خذ الحكمة...

يدرى ولا يدرى

الرجال اربعة :

رجل يدرى ويدرى انه يدرى ، فذلک عالم فاعرفوه ورجل يدرى و لا يدرى انه يدرى ، فذلک غافل فأيقظوه ورجل لا يدرى ويدرى أنه لا يدرى ، فذلک جاهل فعلموه ورجل لا يدرى و لا يدرى انه لا يدرى ، فذلک احمق فاجتنبوه

النساء اربعة : فامرأة تدرى وتدرى أنها تدرى ، فهذه مصيبة فاجتنبوها وامرأة تدرى و لا تدرى أنها تدرى ، فهذه حلوه بلهاء فطاردوها وامرأة لا تدرى وتدرى أنها تدرى ، فهذه غبية فاطردوها وامرأة لا تدرى و تدرى أنها لا تدرى ، فهذه لقطة العمر فتزوجوها الحموات اربعة : فحماة تدرى وتدرى أنها تدرى ، وهذه جهاز مخابرات فاحذروها وحماة تدرى و لا تدرى وأنها تدرى ، وهذه قنبلة موقوته فابطلوها وحماة لاتدرى وتدرى أنها لا تدرى ، وهذه مشروع مصيبة فاجهضوها وحماة لاتدرى و لا تدرى أنها لا تدرى ، وهذه حماة مثالية فاكرموها .

الحديث

الثلاثاء ـ ١٦ ذى القعده ١٤٢٥ ـ ٨ دى ٨٣ ـ ٢٨ ديسمبر ٢٠٠٤ ميلادى ـ العدد ١٦

أعيدوا للشعب صوته

عيسى دمنى

صوت الشعب

راى ملت

الانتخابات النيابية و تساؤلات الشا...

مقام وارزش اجتماعى زن در بين اعراب دوره جاهليت وصدر اسلام

ايران وصف بندى جديد بر ضد فدراتيو كردن عراق

مكانه اللغه العربيه فى الدراسات الايرانيه والاسلاميه

نقش ادبيات تطبيقى در وحدت بشريت

دراسة فى الشعر الشعبى

ثقافة و اللغة

منذ شهور و نحن لم نشاهد على أكشاك الجرائد و المطبوعات مكاناً أو حيّزاً تشغله جريدة صوت الشعب، هذه الصحيفة التى شقّت طريقها إلى قلوب قراءها و صارت تتمتّع بقاعدة شعبية عريضة بفضل جهود و متاعب القائمين و المشرفين عليها و استطاعت أن تعبّر عن أصوات أبناء شعبها و أن تكتب عن مشاكلهم و معضلاتهم تعكس همومهم و هواجسهم التى تساور أذهانهم و تنتاب مشاعرهم و كانت فى الحقيقة و الواقع طوال سنوات نشرها الخمس، عطاءاً مستمراً و نتاجاً متواصلاً سجلّت فى طيات صفحاتها و ثنايا أعمدتها أروع ما خطّته أقلام كتّابنا فى شتّى الحقول و الفروع من أدب و ثقافة و فنّ و أبداع و تراث و أخبار و مقالات عديدة أخرى بالأضافة إلى ما تضمّنته من أشعار رائعة و قصائد عصماء باللغتين الفصحى و الدارجة و التى جادت بنظمها قرائح شعراءنا الأفذاذ الأماجد لتصبح واحة خصبة و دوحة ورقاء وارفة الظلال للشعر و الأدب العربى و ليجتنى هواة الأدب من هذه الرياض النضرة و الزهور العطرة أجمل و أحلى ما يروق لهم و ليقتطف بُناة المستقبل من هذه الثمار اليانعة أفضل ما يحلوا لهم جنيه و اقتطافه.

نعم، كانت هذه الجريدة العربية المستقلّة منبراً حرّاً و نزيهاًلكافة الأقلام الخدومة الصادقة، يجد فيها القراء ضالتهّم ويسرعون لشراء ها فور نزولها على الاكشاك ولقد أحبّها الكثيرون و لا زالوا يتسقطون أخبارها من هنا و هناك لأنها أضحت محطّ آمالهم و أنيس خلواتهم كى يكتبوا ويقرؤا بلغة آبائهم و أمجادهم لغة الضاد الخالدة التى كادت أن تضيع وتندثر فى خضمّ السياسات الصفرية الرعناء التى إنتهجها النظام البهلوى المقبور لو لا قيام أعظم ثورة شعبيه أسلامية فى القرن العشرين و التى سجلت نهاية حاسمة لعهد العمالة و الديكتاتورية الملكيه بقيادة مفجرها و قائدها القذ المنتصر الامام الخمينى رحمه الله تعالى.

يتساءل المتابعون و المهتمون بقضايا الثقافة و الصحافه الاهوازية ماذا حلّ بمصير صوت الشعب؟ لماذا إحتجبت عن الصدور وتوقّفت عن العطاء؟ لماذا يتّم إهمال طموحات الشعب المتعطّش و المتلهّف لتعلم لغته و أدبه المعطاء؟ لماذا يحرم من لسانه الناطق وصوته المعبّر المدوىّ؟

لماذا لا يكتب أحدكم- و الخطاب للمتسببيّن فى إيقافها- رسالة أو مقالة يبيّن فيها لأبناء الشعب الاهوازى أسباب تعطيل الجريدة؟

لقد تعوّد القراء مطالعة مواضيعها المفيدة ولم يفارقوها طوال أعوام نشرها فلماذا يتخلّى الجميع عن مسئولياتهم ومهامّه ولم ينبسوا ببنت شفة كى يحركوا ساكناً فى هذا الاتجاه؟ أن هذه الصحيفةشكلتُ بطبيعة الحال نقطة أنعطاف و تحول كبير فى تاريخ النضال الثقافى للشعب الاهوازى لنيل بعض حقوقه البديهيه المشروعة المنصوص عليها فى دستور البلاد ولوجاء هذا الانجاز متأخراً جداً إلا أنه يُعّد على أية حال مكسباً كبيراً من مكاسب الشعب و إنجازاته الحضارية.

ولكن لماذا تعودنّا دائماً أن نقبض على معاول الخلاف لنهدم ما بنته سواعد أبنائنا المثقفين ونحطّم ما شيدتّه الاصوات المتعالية المنطلقة من حناجر الشعب العربى المضطهد المهمش طوال سنينه الماضية؟ لماذا إتفقنّا على أن لا نتفق؟ هل هذا هو جزاء مئات الآلآف من الاصوات المؤيدة التى ملأت صناديق الأقتراع فى مختلف الأنتخابات البلدية و البرلمانية ومجلس الخبراء؟ بالطبع لا وألف لا، ليس هذا هو جزاء الإحسان بل هذا جزاء سنمار كما يقول المثل العربى الشهير. يحضرنى هنا طلب تقدّم به أحد الاطباء العرب الأهوازيين المهتميّن بقضية التثقيف وبثّ الوعى فى أوساط الشعب الأهوازى فحواه أنه مستعد لدفع ثمن ألف نسخة من جريدة صوت الشعب أسبوعياً شريطة أن يتّم توزيعها بالمجان بين طلاب المدارس الثانوية فى قطاع ويس وملاثانى ذى الأغلبية السكانية العربية الواقعين شمالى مدينة الأهواز وتّم إبلاغ الاخوة المعنيين بهذا الأمر ولست أدرى الى أين انتهى مصير هذا الطلب

ولكننّا لو أمعنّا النظر و مكثنا نفكّر بضع ثوان بهذا الأهتمام القومى و العمل الثقافى لوجدنا أن هناك رجالاً أوفياء لا زال همهّم الاساسى وشغلهم الشاغل رفع المستوى الثقافى و الاجتماعى لأبناء شعبهم ولم ولن تنطفى شعلة الامل فى سبيل تحقيق المطالب القومية المشروعة فى إطار القانون الاساسى للجمهورية الاسلامية الايرانية. أن هذه الامور نابعة من وجدان الشعب وصميم قلبه تحتم علينا جميعاً مسئولين ومندوبين، مثقفين ورجال دين الاهتمام المضاعف بقضايا الشعب و توفير مستلزمات التعليم و إمكانيات التثقيف التى من أهمها أو على رأس أولوياتها إصدار الجرائد باللغة العربية وفتح تلفزيون عربى إسلامى أهوازى يبث برامجه الثقافية و التوعوية طوال ساعات النهار و الليل، لعلنّا نوفق لقطع دابر الأميّة المتفشيّة وإجتثاث اصول القبلية المقيته التى شوهت سمعتنا بين الشعوب واستنزفت الكثير من طاقاتنا وأهدرت منّا أموالاً طائلة وكلفتنا أثماناً باهظة والتى لو بذلناها وصرفناها فى سبيل الاصلاح والاعمار والتثقيف والتعليم لحققنا المستحيل بدلاً من ان نبذلها على أمور تافهة كدفع الفصل ومصاريف «المفطّح» و حصة المضايف و الفواتح الضخمة وغيرها من عادات الجاهلية التى أكل الدهر عليها وشرب ونحن لانزال نتمسّك بها أشدّ وأقوى من تمسكنا بديننا وعقيدتنا !!

إن الطريق الوحيد للتخلص من هذه السخافات والنزاعات القبلية- التى كثيراً ما نسمع بها هذه الأيام تندلع بين الفينة والأخرى هنا وهناك بين هذه القبيلة وتلك وكأننا نعيش فى عهد الزير سالم وجساس بن مره!!- هو بث الوعى واعتماد التنوير والتثقيف كوسيلة فاعلة ومؤثرة فى هذا الخصوص ولايتأتى توعية الجماهير إلا عبر نشر الصحف والاعلام المرئى والمسموع والمقروء المتناغم مع روح العصر الحديث والمتوافق مع مبادئ الشريعة الاسلامية السمحاء. لذلك كله نستطيع أن نقول أن العمل الثقافى وعملية الخروج من مأزق القبلية والدخول فى مرحلة الحياة المدنية الجديدة يتطلب بذل جهود كبيرة وجبارة ويستغرق زمناً طويلاً حتى نتمكّن من تحقيق ما يمكننا القيام به حسب الظروف الخاصة التى نمر بها الآن والامكانيات المتواضعة التى نمتلكها فى الظرف الراهن ومن ضمن هذه الامكانيات الصحافة العربية المتمثلة بجريدتى صوت الشعب والحديث.

وهنا يأتى بيت القصيد وجوهر الكلام حيث يدرك الفرد العربى الاهوازى المتابع لشؤونه وقضاياه والمهتم بمصيره المجهول عمق الكارثة و جسامة الحدث الذى تمثل فى إيقاف مضخة التوعية المتجسدة بصحيفة صوت الشعب ومنعها من نشر العلوم والمعارف وترويج اللغة العربية وآدابها الغنية بالدروس والحكم والسماح لمضخة التخلف الكبرى وهى القبلية حسب ما أطلق هذه التسمية المتطابقة مع الواقع الاهوازى المعاش أحد مفكرى هذا الشعب وهو الاستاذ محمود عسكرى، بضخ الجهل وبث الخرافة والحمية الجاهلية البعيدة كل البعد عن روح الاسلام الحنيف والمخالفة لمتطلبات الزمن المعاصر.

نعم، توقف العملية الثقافية والمسيرة الاصلاحية فى الاهواز يعنى فسح المجال للقبليين بممارسة أعمالهم الغير حضارية ومواصلة نزاعاتهم التى أكلت الاخضر واليابس وجعلتنا نعيش حياة البادية وثقافتها البالية المتفسّخة فى وسط المدينة ولقد أصبحنا أسرى مقيّدين فى شباك التقاليد العشائرية التى ظلت تلاحقنا كالشبح المخيف والاخطبوط المهيمن على عقلية الكثيرين منا حيث اضحت حالتنا المأساوية هذه كما يصفها الشاعر العربى الراحل نزار قبانى بقوله »لبسنا قشرة الحضارة والروح جاهلية« لهذا كلّه يجب مضاعفة الجهود المخلصة المبذولة فى هذه المسيرة الحضارية وتكثيف النشاط الثقافى والعمل الفنى لتبيين سلبيات النظام القبلى ودعوة ابناء الوطن لنبذ هذه التقاليد الضارة وعدم المفاخرة بالأنساب بل فوق ذلك يتعيّن على الانسان الواعى والمتنور أن يترك الألقاب القبلية لا أن يتقلّدها كوسام فخر، إنها تجرّه من حيث يعلم أو لا يعلم نحو الأنتماء والتضامن القبلى والدفاع عن كيان قبيلته التى يراها مساندة له فى أوقات الضرورة أو أيام الضيق كما يسمونها! لقد جئنا على ذكر هذه القضايا بشئ من الإسهاب والتوضيح كى يتجلّى للقارئ الكريم مدى فاعلية الدور الإيجابى الذى كان بالأمكان أن تلعبه جريدة صوت الشعب إذ ما قدر لها الإستمرار فى مكافحة الجهل والخرافة وتنوير العقول وتهذيب الطباع ونشر المفاهيم المدنية عبر كتابة المقالات والنصوص المتخصصة بعلم الاجتماع وسائر العلوم والفنون باللغة العربية ولكن وللأسف الشديد حال دون ذلك كله، تغيبها عن الساحة الثقافية واحتجابها عن الصدور لأسباب غامضة وغير واضحة على القراء حيث بات من المؤكد أنها لم توقف من قبل جهات حكومية أو قضائية لأنها لم ترتكب ما تستحق به ذلك ،بل بقيت محافظة على نهجها الأعتدالى والوسطى وأكدت طوال عمرها القصير على استقلاليتها والتزامها الكامل بالقوانين والاحكام المتعلقة بالصحافة فى البلاد ولكن يبقى السئوال الذى يراود أذهان القراء والمتابعين حول الدوافع الكامنة وراء وقف إصدار الجريدة يطرح نفسه بقوّة واضعاً أمامه علامات إستفهام كبيرة يبحث عن أجوبة صائبة ومنطقية تبّرر هذا الأيقاف المفاجئ لعجلة الثقافة العربية الاهوازية الآخذة فى التقدم المطّرد والتطور المتسارع بفضل سواعد المخلصين من ابناء الوطن الاسلامى وطبعاً لا يمكننا أن نتناسى الجهد الكبير الذى بذله الدكتور حسن هاشميان فى إصدار الصحيفة من العاصمة طهران رغم كثرة مشاغلة و زحمة اعماله إلى أن خول رئاسة تحريرها للأستاذ عادل حيدرى ليتولى هو الآخر زمام المبادرة وليعنى بشؤونها وليمسك سكّان هذه السفينة المبحرة نحو شواطى العلم والثقافة البناءة الهادفة التى تتقاذفها أمواج التمييز وتعصف بها رياح اللأمبالاة تارة ويهدد الفقر المالى حياتها بالموت وكيانها بالأنهيار تارة أخرى. ورغم كل ذلك لقد صمد الأخ عادل حيدرى أمام كل هذه المصاعب وإجتاز الظروف العسيرة وضحى كثيراً فى سبيل استمرار العطاء وتلقى مختلف الانتقادات والاقتراحات بصدر رحيب و وجه طليق وليس أدلّ على ذلك من أن الرجل قد وضع كافة امكانياته الخاصة فى خدمة الصحيفة حيث اتخذ من شقتة المؤجرة وسكنه الخاص مكتباً للصحيفة يقصده القاصى و الدانى ليل نهار وهذا ليس تمجيداً له وأنما كشف لواقع الحال الذى شاهده كاتب هذه السطور بأم عينيه ولمسه عن كثب و لا يخلو اكل انسان من أخطاء قد يرتكبها فى حياتة و لا أحد يستثنى من هذه القاعده العامة.

المقالة هذه تعبّر عن لسان حال الكثيرين من ابناء الشعب الذين أعربوا عن أسفهم الكثير وامتعاضهم واستياءهم الشديد مراراً وكراراً من توقف إصدار الجريدة وظلّوا يطالبون بألحاح وتأكيد بالغين وعبر مختلف الوسائل والامكانات بضرورة الاسرع فى إعادة نشرها وعودتها الى أحضان قراءها لتواصل المشوار مع رفيقة دربها جريدة الحديث لصناعة غد أفضل وليصبحا سراجين وّهاجين يضيئا الطريق للأجيال المقبلة.

نعم كلنا نطالب المسؤولين عن إيقاف جريدة صوت الشعب بالكّف عن هذا القرار و نعتبره عديم الجدوى ومخلاً بالمسيرة الثقافية و حجر عثرة يقف عائقاً إمام تفجير طاقات شبابنا المتطلعين لغدٍ مشرق ومن شأنه تثبيط العزائم وثنى الإرادات عن تحقيق ما يرنوا ويطمح اليه الشعب الاهوازى.

وختاماً لا يسعنا إلا أن نطلق رجاءنا الواثق ونرفع عقيرتنا بالقول لا تخمدوا صوت هذا الشعب بل اعملوا على اعلاء كلمته وتوحيد صقة وتعزيز ثقافته وأعيدوا اللشعب صوته فسوف تحاسبكم الأجيال المقبلة على تقصيركم بحقّها و سوف لن تغفر لنا جميعاً خوضنا وإنشغالنا بخلافاتنا وخصوماتنا الشخصية التى ألقت بظلالها على الحركة الثقافية وعرقلت مسيرتها وهذا خطاء فادح نرتكبه دون الإلتفات الى نتائجه المدمرة وويلاته ونكباته المستقبلية .قال تعالى « ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم ».

كانت هذه الجريدة العربية المستقلّة منبراً حرّاً و نزيهاًلكافة الأقلام الخدومة الصادقة، يجد فيها القراء ضالتهّم ويسرعون لشراء ها فور نزولها على الاكشاك ولقد أحبّها الكثيرون ولا زالوا يتسقطون أخبارها من هنا وهناك

لا تخمدوا صوت هذا الشعب بل اعملوا على اعلاء كلمته وتوحيد صقة وتعزيز ثقافته وأعيدوا للشعب صوته فسوف تحاسبكم الأجيال المقبلة على تقصيركم بحقّها

ابناء الشعب ظلوا يطالبون بألحاح وتأكيد بالغين وعبر مختلف الوسائل والامكانات بضرورة الاسراع فى إعادة نشرها وعودتها الى أحضان قراءها لتواصل المشوار مع رفيقة دربها جريدة الحديث لصناعة غد أفضل وليصبحا سراجين وّهاجين يضيئا الطريق للأجيال المقبلة.

يتعيّن على الانسان الواعى والمتنور أن يترك الألقاب القبلية لا أن يتقلّدها كوسام فخر، إنها تجرّه من حيث يعلم أو لا يعلم نحو الأنتماء والتضامن القبلى

الوفاق الاسلامى يقيم ...

من الصفحة٢

» »حضره جمع حاشد من أبناء مدينة الأهواز يتقدمهم شخصيات دينية وسياسية وثقافية توافدوا على المجلس التأبيني ليشاركوا بدورهم فى تخليد ذكرى الراحل الكبير ابوعمار والأشادة بدوره الاساسى فى إذكاءشعلة الانتفاضة الفلسطينية وإبقاءها مستعرة صامدة ومقاومة أمام عنجهية العدو الصهيونى طول العقود الماضية وقد ابتداء الحفل بمقدمة وجيزة حول حياةالرئيس الراحل وضرورة دعم ومساندة نضال الشعب الفلسطينى المجاهد ومناصرة قضيتة العادلة من قبل كافة الدول العربية والأسلامية وكل الشرفاء فى العالم قدمّها الاخ عيسى دمنى بصفته مديراً للمواد وفقرات هذا المجلس التأبينى والذى أشاد بالدور الأيجابى والمواقف المبدئية و الأنسانية المشرفة التى تتخذها الجمهورية الاسلامية الايرانية لصالح كفاح الشعب الفلسطينى منذ بزوغ فجر الثورة الاسلامية المجيدة حتى الآن تحتل قضية فلسطينى حيزاً مهماً و واسعاً فى السياسة الخارجية الأيرانية حيث لم تتوانى الحكومة الاسلامية عن تقديم الدعم المادى المعنوى ومد يد العون لأخوانهم فى فلسطين المحتلة . فيما قراء مدير الحفل فى جانب آخر من حديثه قصيدة حماسية للشاعر الفلسطينى المناضل سميح القاسم تضمنت مضامين و عبارات نضالية وبطولية تحث المجاهدين على كفاحهم المستميت ضد الكيان اليهود المحتل وتؤكد عدم شرعية الاحتلال وعنصرية العبرية المدعومة من قبل الأمريكان والاسرة الدولية . ثم تلا مقرء القرآن الكريم مهدى دغاغلة ما تيسر له من كتاب الله المجيد بصوته الحسن الشجى وأضفى على المجلس جواً مفعماً بالمعنوية وذكر المعاد . ثم رقى المنبر بعد ذلك فضيلة العلامة محمد شعاع فاخر ليؤبّن الفقيد الراحل ياسر عرفات بكلمات معبرة و ألفاظ سخية نوّه عبرها بمواقف الرجل قائلاً :أن ياسر عرفات كان آخر القلاع العربية وعنوان الجهاد ومفخرة العروبة وأنا قطرة فى بحرة الطامى و أتضاءل أمام عظمة صبره وقوة عزمة و إنه مات شهيداً سعيداً ولن يذل لأنه مجاهد والمجاهد لا يذل الجهد بلب فتحه الله لخاصة أولياءه وشرح فى جانب آخر من خطابه البليغ اسباب استفحل خطر الصهيونية العالمية ومظلومية الشعب الفلسطينى وتناسى قضية ضياع القدس وباقى الاراضى المقدسة من قبل المسلمين كافة بقولة : إن العروبة هى التى أضاعت فلسطين و لا ينقذ فلسطين من براثن المحتلين الصهاينة الا الإسلام و اذا كانت العروبة التى يهتف الكثيرون بشعاراتها اليوم تشكل مبدأ وفلسفة أمام شريعة الأسلام فهى مرفوضة جملة وتفصيلاً ويجب علينا أن لا نفصل هذه القضايا على الدين الحنيف و لا يجوز لأحد أياً كان و أياً كانت مكانته ومنزلته أن يطلق على العمليات الأستشهادية و الفدائية التى ينقذها المجاهدون الأبطال الأقوياء فى سبيل اعلاء كلمة الله تعالى فى الأرض وتحرير القدس الشريف من يد الأعداء »عمليات انتحارية« فهذه خيانة كبرى بحق اولى القبلتين وثالث الحرمين الشرفين ومسرى الرسول الاكرم وكانت الفقرة الأخيرة من فقرات هذا المجلس المنعقد على روح الزعيم الفلسطينى الراحل كلمة مكتوبة قدمها الدكتور السيد جاسم مشعشعيان أعرب فيها عن تضامن الشعب الاهوازى المسلم مع اخوتهم فى خط المواجهة مع العدو الصهيونى المتغطرس وأكد وقوفهم الكامل الى جانب قضيتهم الاسلامية العادلة حتى تحرير آخر شبر من الارض الفلسطينية والعربية المغتصبة من أيدى الأعداء وتشكيل دولة فلسطينية مستقلة ذات سيادة وطنية كاملة و عاصمتها القدس الشريف التى طالما يسعى لتحقيقها الرئيس الذى أقض مضاجع المحتلين شهيداً محتسباً ولم يفارقه هذا الحلم الكبير الذى أقض مضاجع المحتلين الذين كانوا قد اعتبروه حجر عثره و مصدر أعاقة أمام تحقيق السلام وحاصروه فى مكتبه ومقره فى رام الله المحتلة و ضيقوا عليه الخناق لكنه قاوم ولم يستسلم وظل يهتف بأسم القدس وبأسم شعبه المجاهد الذى كان يسميه دائماً شعب الجبارين حتى فارق الحياة فى مستشفى عسكرى بالعاصمة الفرنسية باريس ليطوى بذلك سجلة الحافل بالبطولات و المفاخر و الملاحم التى سطرّها طيلة عمره الذى نذره لتحرير القدس و تشكيل دولة فلسطين فقد حمل فى احدى يديه البندقية لاسترداد حقه المشروع فى الاستقلال و السيادة المطلقة حيث لا يضيع حق وراءه مطالب وفى يده الاخرى حمل غصن الزيتون للسلام . يذكر أن مؤسسة الدراسات التابعة لحزب الوفاق الاسلامى فى الاهواز قامت بطبع صور و بوسترات من الرئيس الفلسطينى المجاهد ياسر عرفات ثم توزيعها فى مختلف انحاء مدينة الاهواز كتب عليها عبارة «النخلة الاهوازية تعازي الزيتونة الفلسطينية» التى تحمل بين طياتها معان عميقة لعل اهمها الحديث النبوى الشريف « إن مثل المسلمين فى تحابهم و توادهم كمثل الجسد الواحد اذا اشتكى عضو تداعى له سائر اعضاء البدن بالسهر و الحمّى »

جایگاه قانونی N-G-O ها در اهواز

نام سازمانهای غیر دولتی و باصطلاح .. را برای اولین بار پس از دوم خرداد شنیدم. سراغ معنا و مفهوم آن رفتم تا آنکه برایم اینگونه توضیح دادند، که این سازمانها از لوازم اصلی دموکراسی و ابزار جامعهٔ مدنی و نهادینه کننده پذیرش عمومی قانون، و از طرفی زبان مردم ... هستند. البته این تعاریف بتدریج و از این و آن بدست آمد. مدتی از دوم خرداد گذشت و بالأخره مقننه هم به مجریه ملحق شد و بنام اصلاحات استارات آن دوران زده شد، اما همیشه بدنبال تعاریف زیبای --ها که شنیده بودم می گشتم، ولی بجز آمار و اطلاعات کلی مسئولین که دال بر افزایش مجوزهای تشکیل و تأسیس این نوع سازمانها و به تبع آن افتخار مسئولین به آن کمیت ها دارد، چیز دیگری نیافتم و معلوم نیست، چرا تعاریف اولیه --ها محقق نشده است؟

صفحه۳

سه‌شنبه ۸ دی ۸۳ - ۱۶ ذی‌القعده ۱۴۲۵ - سال دوم - شماره ۱۶ - ۸ صفحه - ۱۰۰۰ ریال

سوسنگرد

لزوم بازنگری در قانون شوراهای اسلامی کشور

صفحه۲

تقابل امپریالیسم نوین و ارزش های اسلامی

صفحه۳

سیاسیون و عنان زبان

صفحه۳

کانون وکلا بهترین متولی پیگیری شکایات مردمی انتقال آب کارون

صفحه۴

حدیث اول

بقلم سردبیر

در حدیث اول هفتهٔ گذشته دربارهٔ استقلال دو بخش فارسی و عربی و تمایز آنها از همدیگر یا خوانندگان خود سخن گفتیم. متأسفانه و علی رغم شفافیت حاکم بر تک تک جملات و عبارات آن سخن، اما، عده ای زبان به گله کشوده و انتقاداتی را متوجه صاحب این قلم نموده اند، که برای زوال هر گونه شبهه و تردیدی عرایضی را بعرض خوانندگان عزیز (از جمله منتقدین محترم) می رسانم: اول: نظر راقم از استقلال نسبی دو بخش فارسی و عربی، امری درون سازمانی و بمنظور جلوگیری از تداخل مسئولیت ها و تعامل مناسب با مخاطبان و در نتیجه ارتقای کیفی نشریه بوده است و معلوم نیست چرا منتقدین محترم از یک موضوع مقید و محصور و روشن برداشتی فوق العاده موسع، باز و در عین حال تاریک داشته اند؟ آیا حرکت در چارچوب مقررات و قوانین یا لحاظ عنصر اختصار نویسی، که با لحاظ سهم ۳ صفحه ای بخش فارسی فوق العاده موجه بنظر می رسد، عزیزان را رنجانده است؟ مگر راه ماندگاری یک نشریه در تعریف فوق نمی گنجد و مگر دغدغه صاحب قلم برای تحقق همین امر امری مذموم است؟

دوم: بزرگترین آسیبی که یک مجموعهٔ مدیریتی (اعم از خرد و کلان) را با خطر روزمرگی، رکود و ایستایی و در نهایت فروپاشی مواجه می کند، رواج و ترویج فرهنگ «انتقاد از نوع کلی و غیر مصداقی» است. که دلیل این امر به معلوم نبودن مصداق مورد نظر منتقد باز می گردد، مقولات فرهنگی منسوخ شده است و به ادبیات جهانشمولی تحت عنوان نقد سازنده تغییر نام یافته است، بنابراین ما ادعا نمی کنیم که اغراض شخصی بانی آن کلی گویی ها شده است، که انتقادات دوستان را بدلیل علاقه آنها به حدیث سوم: یکی دیگر از انتقادات ما به دوستان منتقد به چرایی عدم ارسال نقدهای مکتوب باز می گردد. اگر عزیزان دلایل خود را کتباً برایمان بفرستند، قطعاً از درب اصول حرفه ای اخلاقی وارد شده و حتماً تضارب آراء (که مقدمه همه تفاهم هاست) در زیباترین شکل خود، رخ خواهد داد. متأسفانه عده ای از دوستان بجای نقد سازنده و مستدل، انتقادات خود را بشکل اعتراضات تلفنی بیان داشته اند، که این شیوه اگر برای مخاطبین یک کارخانه (که مثلاً ظلمی به کارگران روا داشته است) روا باشد، برای یک مؤسسه فرهنگی اصلاً مطلوب نخواهد بود و ... لذا، مجدداً اصرار می کنیم که شرط اول پذیرش انتقاد، بکارگیری ادبیات خاص آن است و نه بیان جملاتی که بوی تحکم از آنها به مشام می رسد. چهارم: انتقاد و اعتراض در هر حال باید در جای خود تعریف شود. متأسفانه عده ای از دوستان پای از تعریف فوق بیرون گذاشته و با بیان ادبیاتی نه چندان زیبا، تمایل به دخالت در نحوه کار نشریه را داشتند که البته اینجانب اجازه چنین کاری را نخواهم داد و تا لحظه آخر به امانتی که اصحاب نشریه بر عهدهٔ ما گذاشته اند پای پند خواهیم بود پنجم: عجیب است که منتقدین به حجم مطالب تولید شده که از ماهیتی خرد ورزانه برخوردارند توجه نداشته یا حتی آن مطالب را با سایر نشریات محلی مقایسه نکرده اند، مواضع در یک جز از نشریه می بینند یا در کلیت نشریه؟ ششم: مگر لازمه هر تغییر و تحولی صبر نیست، پس دلیل آن همه بی صبری ها چیست. هفتم: به نسبت انتقادات رسیده، دهها موضع از اصحاب نظر که حدیث را تأئید می کند بدست حقیر رسیده که قطعاً ذکر اسامی آن عزیزان در آینده حقانیت عمل حرفه ای (و نه کار احساسی) را نشان خواهد داد. و البته غرض از بیان همه موارد، مطالبه اجر از کسی نیست، که معتقدیم ارزش خدمت به مردم محروم با این سخنان از بین می رود.

خوانندگان عزیز

عبور از نهر

داستانی است که هفته ی آینده می‌خوانید

جناب آقای حویزاوی

انتصاب بجا و شایسته جنابعالی به سمت معاونت خدمات شهری شهرداری اهواز را تبریک و تهنیت می گوئیم.

علی عبدالخانی - هفته نامه حدیث

برادر کورش لرکی

مصیبت وارده را تسلیت عرض می کنیم.

هفته‌نامه‌ی حدیث

نقد

درباره آئین نامه شورای حل اختلاف

نقدی بر یک نقد ویژه!!

قسمت دوم

علی عبدالخانی

اشاره:

آقای موسی قزوینی، آئین نامه اجرایی شورای حل اختلاف را، بنحو غیر متعارف و بشکل سریالی که تا لحظه نگارش این نوشتار از چهارده قسمت گذشته است، به نقد کشید و آن نقد را در یکی از نشریات محلی (روزان) درج نمود. در قسمت اول، نقد ما بطور کلی به موضوع چرایی، تبدیل شدن یک مطالب حداکثر ۳ یا ٤ قسمتی به یک سریال، (علی رغم امکان انسجام آن در حداکثر ۳ قسمت) پرداخته شد. همچنین شیوه بکار برده شده توسط آقای قزوینی را به شیوه ای بدعت گونه، که حاصل آن تضییع حقوق منقود است، تشبیه کردیم و ... آنچه در پی می آید، بخش دوم نقدی است، که با هدف زوال آثار منفی ناشی از مطلب سریالی مزبور تهیه شده است.

یکی از انتقادات وارده بر آئین نامه توسط نویسندهٔ مذکور، بـه مادهٔ۱۲ آن آئین نامه مربـوط می شود. برای ارائه پاسـخ مناسـب، ناگزیر از انعکاس عین مادهٔ ۱۲ آئین نامه می باشـم. (ماده ۱۲): «در مواردی که انجام وظایف و اجرای تصمیمات شـورا مسـتلزم همکاری مراجع دولتی یا عمومی و ضابطین دادگستری است، مراجع مذکور مکلف بـه همکاری بـوده و در صورت تخلف حسـب مورد مسـتوجب تعقـیب کیفری، اداری و انتظامی می باشـند» آقـای قـزوینی، اینگونه انتقادات خود را آغاز می کند: «در ماده ذکر شدهٔ بالا، اولاً: حدود و ثغور همکاری مشخص نشده و معلوم نیست منظور از همکاری مراجع دولتی یا عمومی و ضابطین دادگستری!! چه می باشـد. آیا الزام مراجع ذکر شده بـه همکاری بـا شـوراها جهت انجام وظایف و اجرای تصمیمات آن ها، بـدون مبـنای قـانونی می تواند موجد!! مسـئولیت بـرای مراجع دولتی و عمومی و ضابـطین دادگستری در صورت عدم همکاری گردد. بـعنوان مثال اگر شـورای حـل اختلاف از یک مرجع دولتی تقاضای امکاناتی جهت انجام وظایف خود نمود و آن واحـد دولتی آن امکانات را در اختیار قرار نداد، قابل تعقیب خواهد بود؟ در صورت مثبت بودن پاسخ، این سـؤال مطرح می گردد!! که مگر آئین نامهٔ اجرایی قانون محسوب می شود که اشخاص به واسطهٔ عدم رعایت (!!) آن تحـت تعقیب واقع شوند. به علاوه با عنایت به اصل قانونی بودن مجازات (!!) ها در صورت قابل تعقیب بودن، عنوان یا عناوین جزایی مربوطه چه می باشد؟»

توضیح: آنچه در سطور فوق به رؤیت عزیزان رسید، نقل تام و تمام، انتقاد آقای قزوینی نسبت به م ۱۲ است، که عیناً و بدون حتی یک حرف (کم یا زیاد) نقل شده، تا عرایض منسوب به صاحـب این قلم در فضایی کاملاً شفاف مطرح شود. با توضیحات فوق و لزوم عنایت به عین مادهٔ دوازده آئین نامه، نقد خود را آغاز می کنیم. قبـل از هر چیز بـه اطلاع ایشـان می رسـانیم که آئین نامه مزبور، به دستور صریح قانونگذار به رشته تحریر درآمده و حکایت از اراده آن قانونگذار می کند، بویژه آنکه آئین نامه مزبور در مقابل دید و نظر مرجع قـانونگذار است و عدم اعتراض ایشـان و شورای نگهبان حکایت از رضایت آئین نامه دارد و ...در این باره سخن خواهیم گفت:

۱- منتقد معلوم نبودن حدود و ثغور «همکاری» مراجع دولتی و انتظامی با شورای حـل اختلاف را بعنوان ایراد مطرح نموده و بـرای تثبـیت انتقـاد خود این سـؤال را مطرح می کند که: آیا الزام مراجع مزبور به همکاری و اجرای تصمیمات شورا بدون مبنای قانونی می تواند موجد مسئولیت برای آن مراجع در صورت عدم همکاری باشد؟!

در این خصوص این نکات بـعرض می رسـد: اولاً: ماده ۱۲ آئین نامه ناظر بـه همکاری مراجع مذکور در رابطه با صدور آراء و احـکام (اعم از قـرار و حـکم) و سـایر وظایف مندرج در آئین نامه توسط شوراست و ظهور حاکم بر مادهٔ ۱۲ مبین همین امر است و معلوم نیست، چرا منتقد محترم از این وضوح متجلی در شکل و ظاهر مادهٔ مزبور به استنباطی فارغ از حقیقـت دسـت یافته اند؟ ثانیاً: تبیین حدود و ثغور همکاری بین شورا و مراجع مذکور (اگر مورد بحث منتقد بـیان مصادیق و ذکر جزئیات باشـد) در فرض مورد نظر یعنی مادهٔ ۱۲، بلحـاظ منطقـی بـیان مصادیق بـدلیل کثرت آنها امکان پذیر نیست و این وضع در اکثر قـوانین و آئین نامه های مشابـه متصور اسـت. ثالثاً: قطعاً منتقد می دانند که همه قوانین و مقررات جاری در کشور، در محدودهٔ اصول و قـواعد عمومی و الزامی (اساسی - عادی و شرعی) محصور هستند و بـدیهی اسـت که آن محـدوده در بر گیرندهٔ کلیّت آئین نامه اجرایی نیز می شود، بنابـراین براسـاس همان قـواعد، امکان هر گونه سوء استفاده منتفی و نگرانی منتقد در این خصوص فاقد مبنای منطقی است. رابعاً: «همکاری» مورد نظر که موردنظر واضعین آن ماده اسـت، تا آنجا که بـرای امر دادرسـی مربـوط می باشـد مسئولیت ایجاد می کند و بحکم قواعد حاکم بر حقوق و قانون کشـور، الزام بـه همکاری مراجع مزبور با شـورا، اگر خارج از محـدودهٔ مورد نیاز بـرای تحقـق هدف اصلی شـورا که در ماده ۱۸۹ قانون برنامهٔ سوم بیان شده است، نباشد، نه تنها موجد مسئولیت بـرای مراجع مذکور در مادهٔ ۱۲ نمی شود، بلکه این نوع اقدامات، متوجه شورا خواهد بود و امکان اقامه دعوی توسـط آن مراجع بـر علیه شـورای متخلف وجود دارد. ونگهی فرض سـوء اسـتفاده از اختیارات قـانونی، فرضی انحصاری نیست و شامل مراجع مختلفی از جمله قضات محـاکم نیز می شـود و .... خامسـاً: در نظام حقوقی ما و بسیاری از کشورها امور بسیار بدیهی را بشـکل قـانون در نمی آورند، که دلیل این امر به بداهت امر باز می گردد. از طرف دیگر مراد و غرض از بکار بـردن قـید (همکاری) در مادهٔ ۱۲، نمی تواند تداعی گر این باشد که آن مراجع به انجام اموری ابداعی و غیر مرتبط بـا نیاز ذاتی محاکم اجبار شوند، چه رسد به اعضای شورا، که صلاحیت آنها بحکم قانون مقید و محدود است. سادساً: مقررات آئین دادرسی (بـطور عام) مصادیق و جزئیات مربـوط بـه همکاری سـایر مراجع را در برخی موارد ذکر نموده و در مواردی اکتفا به ذکر قید «لزوم همکاری» نموده است و این موضوع منحصر به شورا نیست. و شامل بسیاری از مراجع می شود.

ادامه دارد

هفته نامه عربی ـ فارسی حدیث

مدیر مسئول:سهام سجیرات

سردبیر بخش فارسی:علی عبدالخانی

مدیر اجرایی :مهدی سواری

تلفکس: ۲۲۲۹۰۸۰

لیتوگرافی:آذرخش چاپ:ملت

E-mail:hadithweekly@yahoo.com

آدرس:اهواز خیابان آزادگان ـ کوچه فرخ منش

پلاک ۶۱

ص پ ۱۵۷۱-۶۱۴۳۵

لزوم بازنگری در قانون شوراهای اسلامی کشور

در تمام جوامع پیشرفته و بسـیاری از جوامع در حال توسعه، شـوراها در امور اساسی مربوط به شهرها، نقـش تعیین کننده ای دارند و قـانونگذار اساسـی ایران نیز با همین قصد و نیت که ناشی از اعتقـاد آن بـه مشـارکت مردم در سرنوشت خویش است، شوراها را بطور کلی بـعنوان مهمترین مرجع تصمیم گیری در امور شـهرها و روسـتاها بـه رسمیت شناخت و تبیین جزئیات آن را بـرعهده قـانونگذار عادی (مجلس) و اجرای آن را بـرعهده قـوه مجریه (دولـت) تعریـف نمـود. صرفنظـر از چرایی معطل شدن آن قـانون در دهه اول انقلاب (که توجیهات خود را دارد)، اما قـانونگذار عادی (بـویژه در قـانون سـال ۱۳۷۵)، در بسـیاری از جاها، خواستهٔ اصلی مرجع اساسـی را لحـاظ ننموده که بر این اساس قوه مجریه در اکثر موارد خود نقـش شـوراها را ایفا کرده و در برخی موارد تعارض آشـکار بین نهادهای تصمیم گیر و اجرایی (در حـوزهٔ مدیریت شـهری) مشـاهده می شود. این وضع منجر به بروز مشکلات عملی در کار شـوراها (بـویژه در کلان شـهرها) شـده اسـت که نمایندگان محترم مردم در مجلس، لازم است، بـا کار کارشناسـی، قـانون شـوراها را بسمت آنچه قانون اساسی بدان تمایل داشـته اسـت، هدایت کنند (در آینده مطالبـی در این بـاره در حـدیث درج خواهد شد.

آسفالت حیاط مدرسه احرار کوی علوی

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقـه ۶ بـه منظور رفع مشـکل آبگرفتگی و فراهم نمودن امکانـات اولیه در مدرسـه احـرار کوی علوی معاونت فنی و عمرانی منطقه اقدام به آسفالت کامل حیاط مدرسـه بـه مقدار ۵۲۰ مقدار مربع کرده اسـت. گفتنی است هفته گذشـته دبسـتان نوراسـلام کوی علوی نیز آسـفالت گردید که شـادی دانش آموزان و رضایت معلمان را بـه همراه داشـته است.

آبگرفتگی میدان انقلاب مرتفع می گردد

میدان انقلاب که فاقد هرگونه شبـکه فاضلاب اساسـی بـوده در فصل بـارندگی مشـکلات فراوانی بـرای شهروندان و عبور وسایط نقلیه در این ورودی ایجاد می کر، بـا تلاش و کوشـش مجموعه معاونت فنی و عمرانی منطقه۶ شهرداری اهواز اقدام به طراحی بزرگترین کانال جمع آوری آبهای سطحی در سطح منطقـه نموده است.

مهنـدس داودزاده در ایـن خصـوص گفت: پیمانکار پروژه انتخاب شـده و می بایست کار در دو مقطع اجراء گردد که در مقطع اول کار حـفاری کانال از ابـتداء خیابـان فراهانی تا تقـاطع ۶۸ متری و سه راه خرمشـهر و در مقـطع دوم از ۶۸ متری تا مقابـل کارخانه آرد جنوب در ضلع شرقـی جاده خرمشـهر احداث شود. گفتنی است بـا انجام این پروژه مشـکل آبگرفتگی های سـطح الارضی در امتداد مسـیر و میدان انقلاب حل می شود.

سیزدهمین جلسه ستاد ساماندهی امور شهری

سیزدهمین جلسه ستاد ساماندهی امور شهری اهواز تشکیل شد. در این جلسه فرماندار اهواز ضمن تقـدیر از کلیه اعضای ستاد ساماندهی، از آنها خواست بصورت فعال و جدی تا رسیدن به همه اهداف طـرح تـلاش نماینـد. فرمانـدار اهواز اظهار امیدواری کرد بـا تعامل دستگاههای ذیربط در امر ساماندهی و شورای ترافیک، در جهت اتخاذ تدابـیر لازم جهت رفع مشـکلات ترافیکی هسـته مرکزی شـهر گامهای اساسـی برداشته شود. گفتنی است در پایان این جلسـه فرماندار اهواز از خدمات آقـای پدرام معاونت خدمات شـهری شـهرداری اهواز و سـخنگوی سـتاد ساماندهی شهر اهواز تقدیر نمود.

احداث شبکه جدید در کوی علوی

بـه گزارش روابـط عمومی شـرکت توزیع نیروی بـرق اهواز بـمنظور سـاماندهی وضعیت شبکه بـرق شیلنگ آباد در ماه گذشته با نصب ۷۰ اصلـه پایـه ۱۲ متـری و ۷۸ اصله پایه ۱۳ متری نسبت بـه احداث خطوط جدید و خط دو مداره و تقـویت ولتاژ این منطقه اقدام لازم از سوی این شـرکت بـعمل آمد. احـداث شبـکه های جدید در جهت ایجاد زمینه مناسب برای ارائه برق پایدار بـه سـاکنین کوی علوی و ترغیب آنان بـه همکاری در جهت جمع آوری انشعابات غیرمجاز و برقـراری اشتراک قانونی صورت گرفته است که تا کنون بـا استقبـال این شـهروندان مواجه شـده است.

بازدید کمیسیون فنی فضای سبز از بهشت آباد

هفته گذشته بـا هماهنگی معاونت محـترم فضای سبز، کارشناسان آن معاونت بـهمراه اعضاء کمیسیون فنی فضای سبـز سـازمان پارکها بـه منظور بررسـی وضعیت درختان هرس پذیر از محوطه فضای سبـز بهشت آباد بازدید نمودند. و در این محل به بحث و تبادل نظر علمی پرداختند.

تلاش جهت خودکفایی در زمینه تولید نهال در اهواز

سازمان پارکها و فضای سبز اهواز با همکاری شـهرداری منطقـه سـه بمنظور ایجاد اشـتغال قـطعات نیم هکتاری زمین را در پارک شـهروند بـرای تولید گل و گیاه بـه فارغ التحصیلان رشته کشاورزی واگذار می نماید. هدف از اجرای این طـرح تامین نیاز گیاهی فضای سبـز و عدم وابسـتگی بـه دیگر نقـاط و اشتغال زایی می باشد.

استقبال ساکنین کوی علوی از اشتراک قانونی برق

به گزارش روابط عمومی شرکت توزیع نیروی بـرق اهواز در راسـتای ترغیب سـاکنین منطقـه کوی علوی بـه همکاری جهت جمع آوری انشعابـات غیرمجاز و اخذ اشتراک قـانونی تاکنون اقـدامات اساسـی در مورد اجرای طرحـهای توسـعه و اصلاح شبـکه و تقـویت ولتاژ و ایجاد روشـنائی بـعمل آمده است. بر همین اساس این طرح بـا استقبـال سـاکنین این منطقـه مواجه شده و از زمان اجرای آن تا کنون تعداد ۳۵۱ فقره درخواست اشتراک قانونی به دفتر پذیرش مشترکین در شیلنگ آبـاد ثبت شده است.

تلاش در شهرداری منطقه دو اهواز

بـه گزارش روابـط عمومی شـهرداری منطقـه دو اهواز بـا تلاش و کوشـش پرسنل زحمتکش این منطقـه در جهت ایجاد یک محـیط زیبـا و همچنین بـمنظور وجهه دادن بـه امور شـهری اقـدام بـه فعالیتهای موارد ذیل نموده است.

۱- رنگ آمیزی آبـنماهای خ پهلوان، کوثر و اسباب بـازی پارک کوثر، پارک ۲۴ کیانپارس ۱۰۵ متر

۲- رنگ آمیزی سـطل زبـاله و کوزه های پارک دولت و کوثر ۱۳۶ عدد

۳- نصب سرعت گیر خ سپاه ۴۰ متر

روشنایی در کوی علوی

به گزارش روابط عمومی شرکت توزیع نیروی بـرق اهواز روشـنائی تلسـکوپی تعدادی از معابـر اصلی کوی علوی بـا نصب ۹۸ اصله پایه تلسـکوپی و ۱۹۶ دسـتگاه چراغ سـدیمی تأمین گردید. این گزارش می افزاید این اقـدامات که از سوی شرکت توزیع نیروی برق اهواز صورت می گیرد بـمنظور ترغیب و تشـویق دارندگان انشعابـات غیرمجاز برق به جمع آوری اینگونه انشعابـات و اخذ اشتراک قانونی بـا تسـهیلات ویژه انجام می شود.

تجزیه و تحلیل

شرکت فولاد و ارگانی بنام صبح کارون!!

ذکریا مهدوی

شرکت فولاد استان خوزستان از زمره صنایع عظیم کشور که گردش سـرمایه در آن، به همان نسبت عظیم و قابل توجه است. این شرکت در سنوات و بـویژه ماههای اخیر رکوردهای خوبی در تولید محصولات خود برجای گذاشته و قطعاً از سـالیان پر شمار ضرردهی رها شده اسـت. که این امر حـکایت از مدیریت خوب مدیران فنی و درایت مدیریت ارشد آن دارد و البته مستحق تقـدیر اسـت. روی این سـخن بـه هیچ عنوان معطوف بـه لایه های فنی (اعم از کارگردان و مهندسـان) و بـخش های اداری و خدماتی مرتبط به حوزهٔ تولید نمی باشد، و انعطاف آن مطلقاً متوجه به روابـط عمومی فولاد است؟

در فاصله بین ماههای خرداد لغایت مهرماه، سؤالات بسیاری با این مضمون که: «آیا هفته نامهٔ محلی صبـح کارون، جزیی از شـرکت فولاد خوزسـتان اسـت؟»، بعبـارت دیگر، این سؤال در جراید محـلی مطرح گردید که: «آیا صبـح کارون ارگان شـرکت فولاد خوزستان است؟»، اما، روابط عمومی آن شرکت به هیچ عنوان نسبت به پاسـخ (که وظیفه ای ذاتی برای آن تلقـی می شـود) تمکین ننمود؟ اکنون از مدیریت موفق شرکت فولاد و مدیر روابط عمومی محترم آن (و نه برخی اشخاص حقیقی شـاغل در روابـط عمومی، که در تعریف مدیریت نخواهند گنجید) مصرانه خواهان پاسخ گویی شفاف و صریح، بمنظور تبیین مواضع آنها نسبت به سؤالات ذیل هستیم، که تحقـق چنین تعاملی، حکایت از حساسیت آن روابط عمومی نسبت بـه منافع مادی و معنوی آن مرکز عظیم صنعتی خواهد داشـت و البـته احـترام بـه افکار عمومی از جانب آن مدیریت را به اذهان متبادر خواهد نمود. سؤالات ما که بقـصد دریافت پاسخ شـفاف مطرح می شود، بشرح ذیل است: ۱- آیا بین یک هفته نامهٔ محلی بـنام صبـح کارون (که خود سرانه و بدون دریافت مجوز از هیئت نظارت، قید اقتصادی را بر لوگوی خود تحمیل نموده اسـت.) از یک طرف و یک شـرکت عظیم تولیدی بـنام شـرکت فولاد خوزستان از سوی دیگر رابطه های قراردادی وجود دارد؟ بعبارت دیگر، آیا بین صبح کارون و فولاد خوزستان، ارتبـاطی که بـتوان از جهت «حقوقـی» آن را توجیه نمود، مشاهده نمی شـود؟ ۲- اگر بـه همه شـماره های صبـح کارون در دورهٔ جدید نظری افکنده شود، مشـخص خواهد شـد، که سـهم موضوعات خبـری، تصویری، آگهی و بطور کلی میزان همکاری آن شرکت با صبح کارون نسبت به سایر مطبوعات محـلی منحصر بفرد است. سؤال این است آیا این وضع امری تصادفی است یا اینکه قـانون و ضابطه ای در آن شرکت وجود دارد تا بـه صبـح کارون نگاه عنایت آمیزتر نسبـت بـه سایر مطبوعات محلی بشود؟

۳- چنانچه واضح و مبرهن است، سردبیر صبـح کارون در روابـط عمومی و بـویژه در بخش مربوط به تعامل با مطبوعات، دارای سمت مشخص و تعریف شـده قـانونی (از قبیل مسئول یا متصدی آن بخش) می باشد، بـا این توضیح، مدیریت روابـط عمومی توضیح بفرمایند. آیا ایشان در امضای اسناد و مدارک (اعم از مالی و غیر مالی) مربوط به مطالبات صبح کارون نقش آفرینی می کنند؟ این وضع در توزیع و یا اختصاص هر آنچه در نهایت با معیارهای مادی و مالی سنجیده می شود (بـه صبـح کارون) چگونه است؟ فارغ از اینکه آن روابط عمومی با کدامین نشریه بیشترین تعامل (که نهایتاً بـه پرداخت وجوهی منجر می شود) را دارد، اما، شفافیت پیرامون این سـؤال مهم خواهد بود که: جایگاه صبـح کارون در این تعامل در کدام رتبـه قـرار گرفته اسـت؟ و پاسـخ شفاف به این سؤال مهم خواهد بود. که میزان پرداخت کلی پرداخت وجوه به هر کدام از نشریات محـلی (اعم از روزنامه، هفته نامه و ...) بـه نسبـت، کلیهٔ پرداخت های آن شرکت به صبح کارون (فقط در دورهٔ جدید انتشار صبـح کارون) چقـدر بـوده اسـت؟ کدام نشریه در صدر فهرست بیشترین دریافت کنندگان وجوه قـرار می گیرد و بـا چه میزان؟ ۴- بدیهی است که بین نشریات محلی ممکن است اختلافاتی رخ دهد. سؤال این است که، آیا روابط عمومی شرکت فولاد این حق را بـه یک شـخص حقیقـی که سـمتی در توزیع آگهی بـه جراید دارد، خواهد داد، تا پایهٔ توزیع آگهی ها را براسـاس مسایل شخصی خود تعریف کند و هر کس را که با او مسئله ای ولو شخصی یا صنفی داشته باشد، (متأسفانه) با استفاده از ابزار توزیع آگهی چنین اشخاصی را تنبـیه نماید؟! و چه تنبیهی، از قطع شریان حیات یک موجود زنده!! وجود دارد؟!

۵- یک شـخص که بـخش مرتبـط بـه امور آگهی روابـط عمومی آن شـرکت در ید اوست، در ماههای اخیر (بـه صراحـت و بـه وضوح کامل) خبـر از عدم وجود معیار در توزیع آگهی و حـاکمیت شـیوه های سلیقـه ای می دهد. قـطعاً این اظهارات غیر حکیمانه و خطرناک (بلحاظ قانونی که بـدون شـک الزام بـه پاسخگویی را بـهمراه خواهد داشت) انتقادات فراوانی را بدنبال داشـت و البـته بـه خلق ذهنیت هایی منفی نسبت بـه آن روابـط عمومی انجامید. اولاً: چرا روابـط عمومی موضع مشـخصی که مبین تأئید یا تکذیب اظهارات آن شـخص منسـوب بـه روابـط عمومی باشـد، اتخاذ نکرد؟!

ثانیاً: علی‌رغم گذشت چند ماه از آن اظهارات، اما معتقـدیم که ارزش اتخاذ موضع (له یا علیه) نسبت به اظهارات منسوب به آن شخص، کماکان وجود دارد. و شایسته است که آن روابـط عمومی، بـه یکی از وظایف اصلی خود که همانا اتخاذ مواضع شـفاف و صریح است، بپردازد. ۶- یکی از انتقـادات وارده بـه عملکرد آن روابـط عمومی، بـی تفاوتی آن بـه امر پاسـخگویی اسـت و دلیل آن طرح موضوعات انتقـادی متعدد در نشریات محلی است، صرفنظر از صحت و سقم آنهاست سؤال این اسـت که آیا معیار پاسخ گویی همچون موضوع توزیع خبر و آگهی، امری سلیقه ای است یا آنکه ضابطهٔ الزام آوری وجود دارد تا روابط عمومی را ملزم به پاسـخگویی کند؟ (توضیح: مسـئول امور مربوط به مطبـوعات آن روابـط عمومی، خود بـه حـاکمیت سلیقـه در خصوص اعطای آگهی تصریح نموده است!!!، که سؤال ما براسـاس تصریحـات ایشـان مطرح می شود)

۷- مجدداً از مدیر ارشد شرکت مزبور و ریاست محـترم روابـط عمومی تحـت امر آن تقـاضا می کنیم که سـؤالات فوق و سـؤالاتی که در بـخش های بـعدی (بـویژه در خصوص نشریهٔ داخلی آن شرکت) مطرح خواهد شد و قـطعاً همراه بـا مصداق خواهد بود را حمل بر تخریب آن واحـد عظیم صنعتی ننمانید و حـکیمانه بـه عوامل واقـعی مخرب بنگرند. ۸- چنانچه گفته شد بر مخاطبان معلوم نیست، که این حجم از اخبار، آگهی، تصاویر و گزارشات مربوط به آن شرکت در هفته نامهٔ مورد بحث، ناشی از یک الزام قانونی است؟ ولی با وجود شناسـنامه هفته نامه که مدیریت مسـئولی و صاحـب امتیازی آن را به یک شـخصی حقیقـی منسـوب کرده اسـت، نظریهٔ انتسـاب آن بـه شـرکت منتفی خواهد بـود؟! پس راز این تقـدم در چیسـت؟ آیا مندرجاتی که صبـح کارون بابـت آن از شـرکت وجوهی دریافت می کند، از جهت ضرورت درج که لزوماً باید منطبق بر یک نیاز باشد، قابل دفاع است؟ یعنی با کار کارشناسـی، مثلاً لزوم درج یک پیام یا ... در مطبوعات محلی و از جمله صبح کارون انجام می شود یا ... ؟!

در صورت صلاحدید مدیران مزبور، این بحث، در مصداقی ترین شکل ممکن، قابـل طرح و اثبات در هر مرجع محترم خواهد بود و باب ارائه هرگونه نمونه و توضیح، برای آن مدیران بـاز خواهد بـود. در نهایت این مقـال اعلام می کنیم که آرامش ناشـی از مهره چینی و بکارگیری آگهی، بعنوان یک حربـه و ابـزار که سلیقـه در آن حـاکمیت دارد، به هیچ عنوان به سود یک شـرکت عظیم دولتی نخواهد بـود. این بحـث را بـه یاری حضرت حق و تا رسیدن به نقطهٔ مطلوبی از شفافیت و اقـناع افکار عمومی ادامه خواهیم داد.

حدیث

سه‌شنبه ۸ دی ۸۳ - ۱۶ ذی‌القعده ۱۴۲۵ - سال دوم - شماره ۱۶

حکایات حدیث

این پول چپق شما باشد!

فاطمه جلالی

«کاردینال دوبوا وزیر دوک دوارلئان آدم خسیس و طمّاعی بود. یکی از اعیان سه مرتبه برای او هدیه فرستاده و او هیچوقت انعامی به آورنده هدایا نداده بود. باز روزی همان اعیان دسته گل ممتازی به همان نوکرش می دهد که برای کاردینال ببرد. نوکر آورده و از آنجایی که از صاحبخانه دل خوشی نداشت، بی ادبانه دسته گل را جلوی کاردینال گذاشت و گفت: اربابم این دسته گل را برای شما فرستاده است. کاردینال که آدم متکبّری هم بود از لحن و رفتار آن نوکر خوشش نیامد و بلند شده گفت: صبر کن تا به تو یاد بدهم که چطور باید هدیه ای را تقدیم نمود. آنگاه در مقابل آن نوکر مؤدبانه خم شده، دست چپ را به روی سینه گذاشت و (در حالیکه) با دست راست دسته گل را (می فشرد) تعارف کنان گفت: اربابم مرا مأمور ساخته که از حضرت اشرف استدعا نمایم که این هدیهٔ ناقابل را لطف فرموده، قبول نمایند. نوکر بدون آنکه خودش را ببازد با کمال وقار و سربلندی گفت: خیلی خوب، قبول کردم. آنگاه از جیبش پولی در آورده، به کاردینال گفت: این پول چپق شما باشد».

تلفن‌خانه‌ی حدیث

جمیل عبیاوی : من از سر مقاله شماره گذشته شما (بقلم سر دبیر) جداً ناراحت شدم !! واصلاً باورم نمی شود که دلیل همه مرز و دیوار بین بخش عربی وفارسی ناشی از چیست ؟ خواهش می کنم تفکر خود را عوض کنید و ...

حدیث : سرمقالهٔ مزبور ، علی رغم صراحت و وضوح آن ، متأسفانه موجب سوء تفاهماتی شده و برخی از دوستان را رنجانده است ، برای رفع آثار ناشی از آن سوء تفاهم‌ها ، سعی می شود، در همین شماره ،توضیحاتی ارائه گردد . اما درباره بخش پایانی پیام جمیل عبیاوی مبنی بر تغییر تفکر !! خود ، باید بگوییم که بدلیل عدم امکان تحقیق چنین خواسته‌ای (برای آنکه فکر فرایندی دراز مدت که جز جزء آن با گذر زمان شکل می گیرد و به امور متعدد و فراوانی مربوط است) در هر حال مسئله پیش‌آمده را با مقداری تعمق در محتوای سرمقاله می‌توانید رفع کنید. از طرف دیگر شما می‌توانید دلایل خود را برایمان بشکل یک مقاله کوتاه بنویسید بفرستید ، که قطعاً این کار شما علمی تر و منقود شما (بخش فارس حدیث) نیز امکان پاسخ گویی منطقی را پیدا خواهد کرد . دلیل این امر هم لزوم تغییر فرهنگ شفاهی به مکتوب است.

سمیرا مروانه : خواهش می کنم به این تاکسی‌های سمند بگویید هم مسافر سوار کنند (که این کار را نمی کنند) وهم کرایه منطقی بگیرید.

حدیث : قابل توجه معاونت حمل ونقل - اتحادیهٔ تاکسی داران و مسئولین دیگر .

جاسم براجعه : من از خوانندگان شما هستم ، لطفاً مطالب هنری هم استفاده کنید ؟

حدیث : ما هم خواهان تغییر وتحول اساسی واصولی در جزء جزء بخش فارسی هستم. برای این کار برنامه‌ای تهیه شده که انشاءالله حاصل آن رضایت خوانندگان را بهمراه خواهد داشت ، که لازمه این امر مقداری صبر وهمراهی از دوستان خوب (امثال شما) است.

نامه ی وارده

رابطه های نا مربوط!!

علی یاقوتی

دوستی از مجموعهٔ بأصطلاح اصحاب قلم محلی!! در یک هفته نامه محلی که به ربط امور نا مربوط معروف است، به بهانهٔ عدم تحویل تالار شهرداری به جشنوارهٔ ایران زمین، مبادرت به درج مطلبی شماتت گونه، خطاب به روابط عمومی شهرداری می کند و موضوع عدم تحویل آن تالار به جشنواره را که از خصلتی بین المللی برخوردار است، به روابط عمومی که بخشی از عنوان تاریخی و سنتی آن را کلمهٔ «بین الملل» تشکیل می دهد و ارتباطی به این یا آن دوره از مدیریت شهرداری ندارد، پیوند می دهد، و می گوید:

«در این میان اگر سازمان (شهرداری) به حوزه بین المللی نیز چشم داشتی داشته باشد، فاجعه «عدم درک» چنین مدیری را به حالتی ناهنجار در داوری شهروندان مفلوک می سازد» با این جمله معلوم می شود که آن نویسنده محلی و هم آن نشریهٔ (که در رابطه سازی بین سازه های نامربوط، مشهور شده است) دغدغه ای جز حمله به یک شخص، که روابط عمومی شهرداری را هدایت می کند، نداشته اند و چون راه تخریب از جوانب متعدد بسته شده بود، ناچاراً جشنواره و خصلت بین المللی آن را با موضوع بستن تالار شهرداری توسط شهرداری، ربط دارند و چون بر عنوان روابط عمومی شهرداری قید بین الملل آمده است، با سرعت هر چه تمام‌تر، همهٔ موارد فوق را به روابط عمومی پیوند داده و چون پیوند مزبور به تنهایی، هدف مورد نظر را متحقق نمی کرد، رابطهٔ ساخته شده را رها کرده و به تخریب صریح، آن شخص پرداختند ... توضیح: عنوان آن مطلب «قامت کوتاه در لباس بلند» است که در هفته نامهٔ معروف به حدیث با بلدیهٔ اهواز درج شده بود و تنها با خواندن آن، درخواهید یافت که با چه نوابغ قلمی باسواد و با انصافی همشهری هستیم (!!!!).

تقابل امپریالیسم نوین و ارزش های اسلامی

محمد آرمند

یکی از بارزترین و مهمترین ترفندهای امپریالیسم رواج فساد بمنظور زدودن آثار معنوی و دینی و در نهایت مسخ فرهنگی جوامع اسلامی است، چنانچه تجربه تلخ و ناکام «ماتریالیسم و کمونیسم» مبارزه علنی بمنظور ریشه کن کردن دین و مذهب و ترویج الحاد و بی خدایی بود.

آمریکا که انتظار تبدیل شدن عراق به باتلاقی برای خود را اصلاً نمی کشید، از تمایلات اولیهٔ خود مبنی بر مطیع ساختن ملل و جوامع مختلف از طریق حضور فیزیکی (نظامی) تا حدود بسیاری کاست و براساس استراتژی جدید آمریکایی ها راه استثمار جوامع غیر همراه (بخصوص جوامع اسلامی) را در «تهاجم فرهنگی» بقصد «استحالهٔ فرهنگ آن جوامع» و در نهایت تأمین منافع و مصالح آن کشور امپریالیستی خواهد بود، و راه حل نظامی تنها در شرایط استثنایی توصیه و تجویز گردید.

یاور (رئیس جمهور موقت عراق) در سفر اخیر خود به آمریکا، به صراحت سخن از حکومت لائیک در کشور عراق بمیان آورد. ایشان در توجیه اینکه چرا باوجود اکثریت قاطع مسلمانان در کشور عراق، شکل حکومت لائیک انتخاب شده است.

به همان استدلال تکراری حاکمان سر سپرده در یک قرن اخیر، یعنی مقدس بودن دین و عدم امکان آمیختگی سیاست با آن سخن راند.

البته در عمق این مواضع اوامر آمریکایی نهفته است. در استراتژی جدید که عمدتاً توسط آمریکا و برخی متحدان آن ترویج می شود، همه ارزش های اساسی دینی باید بی ارزش و از مقدار واقعی خود خارج شوند. یکی از راههای تحقق این امر بکارگیری ابزار مختلف رسانه ای بمنظور از بین بردن عفّت و پاکدامنی و اشاعه فساد در بین ملل اسلامی است، تا در مرحلهٔ اول ارزش های دینی رقیق شود و در مراحل بعدی اثری از آنها باقی نماند. مفاهیم ارزشمندی همچون شهادت، از جمله ارزش هایی است که با همکاری برخی حاکمان فاسد کشورهای اسلامی، با قصد بی خاصیت و بی مقدار کردن آنها، تلاش شدیدی آغاز شده است. بله استثمارگران نوین جهانی همهٔ توان خود را وقف نابودی فرهنگ اسلامی قرار داده اند تا ملت های مسلمان را از روح معنوی و اصالت انسانی بتدریج جدا شوند. لذا بر همه مسلمانان دفاع از ارزش ها، وظیفه ای قطعی و انکارناپذیر خواهد بود.

ادامه دارد

سیاسیون و عنان زبان

ذکریا مهدوی

رقابت های سیاسی، اگر براساس رعایت قواعد بازی صورت بپذیرد، قطعاً مفید خواهد بود و این امر در بسیاری از کشورها که سابقه ای طولانی در تحزب دارند، به اثبات رسیده است. اما اگر رقابت های سیاسی، منجر به عدم لحاظ اصول و قواعد اخلاقی حاکم بر جامعه بشود و همه چیز، توجیه گر «ماندن» (به هر قیمت) گردد، در آن صورت امید به صلاح و اصلاح، نیز دست نیافتنی خواهد شد. مثلاً: به اظهارات شخصی که برای تخریب رقیب، پا را از دایرهٔ تخریب های فردی (ترور شخصیتی) با مصداق مشخص فراتر می گذارد، و در یک غلط بزرگ سیاسی، یک مجموعه کلی و نامعین را متهم به اتهامی فوق العاده خطرناک، یعنی «خروج از مذهب تشیع»، آن هم به صرف یک پوشش قرمز رنگ می کند و ... بگذریم که این امر حکایت از بیگانگی آن شخص با ابتدایی ترین، آموزه های سیاسی و اخلاقی می کند اما، بر همهٔ متدینین، بویژه علما و حوزه های علمیه و سیاسیونی که برای اعتلای نظام مقدس و وحدت کلمهٔ مردم و امنیت آن دل می سوزانند واجب است، که بدون لحاظ خط و خطوط حزبی، مانع از ترویج این نوع مواضع تفرقه افکنانه شوند، که حاصل و آثار ناشی از این گونه اظهارات به سود هیچ حزب و گروه و دسته ای نخواهد بود، چه رسد به مصالح و منافع عالیهٔ نظام مقدس جمهوری اسلامی؟!

با این توضیحات، می خواهیم، پیرامون یک شبههٔ بی اساس، یعنی انتساب عده ای نامعین به تعداد یک قوم که از مسلمانان ایرانی (که افتخارشان «شیعه بودن» است)، به فرقه ای بنام وهابیت، فقط بگوئیم: بررسی علمی پیرامون آن فرقه نشان می دهد که بینش آنان آکنده از جزمیت و جمود، قشری گری و فرعی نگری است، بطوری که همواره از روی سطح و ظاهر احکامی عمقی استنباط می کنند. منصفانه اگر به این مقایسه نگریسته شود، به فراغت مقایسه آن مورد سیاسی کار دست نخواهیم یافت و ...

در پایان برای مسئولین متعهد، که هیچ گاه، مقدس ترین اعتقادات مردم را نردبان ترقی خود قرار نمی دهند، موفقیت آرزو، و برای آنان که همه چیز و همه کس را نردبان می بینند، بازگشت به فطرت خدایی را تمنا می کنیم

والسلام

حدیث مطبوعات محلی

همسایه ها:
سرمای بی سابقه شمال تا جنوب خوزستان را فرا گرفت.

حدیث: این تابستان ما هم عجب حکایتی دارد، با یک حساب سرانگشتی در می یابیم که تابستان ۹ ماهه است. اصلاً بی عدالتی است، که ۳ فصل سال در یک فصل جای بگیرند و ... بنابراین، گمان نمی کنیم که کسی پیدا بشود که از خبر فوق همسایه های عزیز دلگیر شود.

نور خوزستان:
مدیر کل فرهنگ و ارشاد استان منصوب شد.

حدیث: امیدواریم که این مدیر جوان، به برخی معضلات کهنه همه نشریات محلی رسیدگی کنند و برخلاف مدیر قبلی، روابط خوبی با همه نشریات داشته باشند.

فجر:
آیا رفسنجانی از ولایتی می کند؟

حدیث: تحلیل گران گرانقدر فجری، بدلیل قرب مکان در تهران و شأن گران بهتر می توانند تیترهای خود را تحلیل کند.

همسایه ها:
۲۵ وکیل برای نجات کارون

حدیث: با این اعلام حمایت، هیئت پیگری شکایات مردمی، تازه به یک شکل و شمایل مناسب با مأموریت خود دست یافت، البته این دستیابی نسبی است و نیاز به یک تعدیل اساسی دارد.

نور خوزستان:
مناطق ویژهٔ گردشگری خوزستان به ۹ نقطه رسید.

حدیث: خوش بحال نور خوزستان!!!

روزان:
نشست استاندار و مجمع نمایندگان خوزستان در تهران.

حدیث: این روزان عزیز در زمان قبل از «مهم شدنش» شعار «دانستن حق مردم است» را بر پیشانی خود یدک می کشید، اما وقتی مهم و (روزنامه شد)، دانستن را حق مردم نمی داند و آن عبارت را از پیشانی خود پاک کرد!!.

فجر (از زبان شاهرودی):
بیش از هزار قاضی و کارمند فاسد را اخراج کردیم.

حدیث: دو صفت بارز آقای شاهرودی، یکی عدم اکتفا به حرف و وارد امور عملی و اجرایی شدن ایشان است و دیگری مبارزهٔ جدی و پیگر با فساد است، در هر دو صورت و تا این لحظه کار ایشان عالی بوده و مستحق حمایت است، خداوند ایشان را توفیق نماید.

آوای خوزستان:
بخش اداری کشور برخورد مناسبی با ارباب رجوع ندارد و مراجعان را بعنوان انسان معمولی هم حساب نمی کنند!

حدیث: اگر چنین است (که هست) باید اندیشید و درنگ جایز

همدلی:
خوزستان را به یک دهکده تبدیل می کنیم.

حدیث: این فرمایش برادر مهندس حسینیان مدیر عامل شرکت مخابرات استان است و منظور ایشان از دهکده، یعنی گسترش هر چه بیشتر شبکه های تلفن و بطور کلی احاطه علم ارتباطات است ولی ایشان بفکر اختلالات شبکه تلفن زمینی و موبایل، وقتی چهار قطره باران می بارد هم باشند.

شرق:
رشد ایدز در میان کودکان اوکراینی.

حدیث: آیا جهان از این بلیه تعریف شده و پیچیده رها می شود؟ پاسخ به این سؤال بسیار حیاتی است. و از همه صاحبنظران خواهان ارسال مطالبی در این حوزه مشخص هستیم.

حقوق

جایگاه قانونی دبیرخانهٔ سازمانهای غیر دولتی

آیا دبیرخانه N-G-O های اهواز قانونی است؟!

امیر مجدم

نام سازمانهای غیر دولتی و باصطلاح .. را برای اولین بار پس از دوم خرداد شنیدم. سراغ معنا و مفهوم آن رفتم تا آنکه برایم اینگونه توضیح دادند، که این سازمانها از لوازم اصلی دموکراسی و ابزار جامعهٔ مدنی و نهادینه کننده پذیرش عمومی قانون، و از طرفی زبان مردم ... هستند. البته این تعاریف بتدریج و از این و آن بدست آمد. مدتی از دوم خرداد گذشت و بلأخره مقننه هم به مجریه ملحق شد و بنام اصلاحات استارات آن دوران زده شد، اما همیشه بدنبال تعاریف زیبای --ها که شنیده بودم می گشتم، ولی بجز آمار و اطلاعات کلی مسئولین که دال بر افزایش مجوزهای تشکیل و تأسیس این نوع سازمانها و به تبع آن افتخار مسئولین به آن کمیت ها دارد، چیز دیگری نیافتم و معلوم نیست، چرا تعاریف اولیه --ها محقق نشده است؟ آیا دلیل این امر به عدم استقبال مخاطبین باز می گردد؟ یا آنکه این امر ناشی از عدم تعامل سازنده و مثبت مسئولین با این سازمانهاست؟ بهرحال، دبیرخانه سازمانهای دولتی اهواز، بموازات و بسان زیر مجموعهٔ یک حزب دولتی، همه تلاش خود را صرف تأئید برخی مواضع و مخالفت با برخی دیگر نموده و می نماید. یکی از کارهایی که این دبیرخانه (بدلیل تکرار) بشدت در آن تخصص پیدا کرده مکاتبات مکرر و ارسال رونوشت مکاتبات انجام شده، به مراجع قانونی و اشخاص رسمی و غیر رسمی است. شاید استفاده از این عنوان، بدلیل ابهامات متعدد منسوب به جایگاه قانونی دبیرخانه تردید قانونی داشته باشد. بر این اساس و بخاطر حاکمیت فرهنگ صداقت، صراحت و شفافیت شایسته است فرمانداری و هر کدام از سازمانهای غیر دولتی فعال (خصوصاً) دبیرخانه مورد بحث، به سؤالاتی که ذیلاً مطرح می شود، پاسخ کافی و قانع کننده داده و میزان تقید خود را به شعار دولت (پاسخگویی) به نمایش بگذارند. و اما ابهامات: ۱- آیا مسئول این دبیرخانه، براساس انتخابات اعضاء، برگزیده شده است؟ یا بطریقه ای غیر انتخابی منسوب گردیده؟ در صورتیکه ایشان منتخب اعضاء باشد، مدت مأموریت ایشان به چه میزان است؟ و اگر بشکل انتصابی به این دبیرخانه راه یافته، اولاً: توسط کدام مرجع مشخص قانونی به این کار گمارده شده است. دوماً: مدت زمان تصدی ایشان و حدود اختیارات نامبرده به چه میزان و چگونه است. ثالثاً: صدور بیانه ها و اعلام مواضع آن دبیرخانه با هماهنگی مرجعی که آن شخص را منصوب کرده است، صورت می پذیرد؟ یا مستقلاً توسط آن شخص است؟!

۲- دبیرخانه مزبور منسوب به سازمانهای غیر دولتی است و براساس منطق اداری، مشروعیت آن دبیرخانه، تا زمانی است که آن سازمانها در شکل گیری آن نقش داشته باشند. آیا عملکرد دبیرخانه و شخصی که بنام آن و از عنوان آن مبادرت به موضع گیری می کند. از مشروعیت سندیکایی برخوردار است؟ و آیا می توان مواضع آن دبیرخانه را بنوعی، تجلی ارادهٔ سازمانهای مزبور تلقی کرد؟ ۳- آیا حدود اختیارات یا وسعت عملکرد و بعبارتی شرح وظایف مسئول دبیرخانه توسط سازمانها تبیین، تعریف و در نهایت تصویب شده است، یا اینکه یک مرجع دولتی مبادرت به چنین کاری نموده؟ و یا اینکه اصلاً قاعده ای که حد اختیار و شرح وظیفه را برای آن شخص مشخص کند، در کار نیست و ایشان خود مستقیماً اختیارات و وظایفی برای خود تعریف می کند؟! (در این باره لازم است، توضیحات کافی ارائه شود).

۴- برای بسیاری از مردم، وضعیت آن دبیرخانه از جهت اینکه درآمد و هزینه هایی(و لو بسیار ناچیز) دارد یا ندارد مهم است؟ در این باره این سؤالات مطرح می شود. کدام منبع یا منابع امکانات و تجهیزات (اعم از امکان و مخارج مرتبط و سایر هزینه ها) را تقبل کرده یا می کند؟ آیا سازمانهای غیر دولتی در این رابطه چیزی می پردازند؟ نظام حاکم بر مخارج و درآمدهای احتمالی (هدایا، مساعدت ها و ...) چگونه است؟ ۵- یکی از مهمترین سؤالات این است که، ضرورت ورود دبیرخانه به برخی موضع گیری ها و مکاتبات با مقامات مسئول و ... بر چه اساسی شناخته می شود؟ آیا اعضاء (یا اکثر آنها) موافق آن مواضع هستند؟ از آنجا که عمدهٔ مواضع، بنوعی همسویی خاص سیاسی را نشان می دهد، آیا این امر با توافق آن سازمانها صورت گرفته و می گیرد؟ ۶- مسئول دبیرخانه (اگر انتخاباتی در کار بوده است) بفرمایند، براساس کدام معیار یا معیارهای تعریف شده به این مسئولیت دست یافته اند؟!

ناچاراً به همین قدر اکتفا می کنیم و مجدداً متذکر می شویم، که موارد فوق تنها بخشی از ابهامات در مورد جایگاه قانونی دبیرخانه سازمانهای دولتی و شخص مسئول آن دبیرخانه است و انتظار داریم، با پاسخگویی بموقع مسئول دبیرخانه و در صورت امکان هر کدام از آن سازمانها و حتی فرمانداری اهواز، ابهامات موجود مرتفع گردد. با امید حاکمیت فرهنگ شفافیت، این مقال را به پایان می بریم.

خوزستان و لزوم حاکمیت فرهنگ بیمه

کریم بغلانی بیمه از جمله صنایعی است که بموازات رشد و توسعه جوامع بر گسترهٔ آن افزوده شده و در بسیاری از جوامع به چشم یک نیاز «حیاتی» و «ضروری» به آن نگریسته می شود. این صنعت در کشورهای توسعه یافته، از رشد چشمگیری برخوردار بوده و بدون شک بصورت یک فرهنگ ثابت تبدیل شده است. بیمه از روزگاران قدیم مورد توجه بشر واقع شده بود و هر جامعه ای شکلی ابتدایی از این مفهوم را بر اساس شرایط فرهنگی - اجتماعی خود تنظیم می نمودند و بنوعی در برابر خسارات احتمالی ناشی از یک موضوع خاص متعهد می شدند. مثلاً یونانی ها در زمان فروش یک برده، علاوه بر قیمت برده ها مبلغی اضافه دریافت می کردند و متعهد می شدند که در صورت فرار خسارت ناشی از آن (یعنی قیمت برده) را به صاحب آن بپردازند. تاریخچهٔ بیمه به مفهوم امروزین خود: این صنعت در سال ۱۴۹۸ میلادی در یکی از قهوه خانه های معروف لندن به نام لویدز برای اولین بار قدم به عرصهٔ وجود گذاشت. امروزه کارگران جهان و از جمله کشور خودمان با پرداخت مبلغی بعنوان حق بیمه در مقابل بیماری و مرگ بیمه می شوند و از دلهرهٔ های ناشی از احتمالات مربوط به آینده رهایی می یابند. در عصر حاضر از اقتصاد بعنوان زیربنای توسعه جوامع یاد می شود. جالب اینکه این زیربنا بشدت وابسته به صنعت بیمه می باشد. بعبارت دیگر، شرط موفقیت اقتصاد، به خدمت گرفتن بیمه بعنوان یک صنعت مکمل است و این شرط از آنجا ناشی می شود که سرمایه گذاران که اصولاً سرمایهٔ خود را در راه تولید یا توزیع کالا بکار می اندازند، بدون وجود تضمین مناسب که قادر باشد ریسک سرمایه آنها را از خطرات احتمالی برهاند، قطعاً انگیزه سرمایه گذاری (که شرطی مهم در اقتصاد است) را از دست داده و در نهایت، با اقتصادی ضعیف و نا کارآمد مواجه خواهند شد.

بیمه در تجارت نیز که از نیازهای ضروری جوامع است، نقش مهمی را ایفا می کند و در صورت توسعه فرهنگ بیمه در بین واحدهای تجاری خرد، قطعاً رونق تجاری ملموس تر خواهد بود. بنابراین فرهیختگان، مسئولان و اشخاص تأثیر گذار بویژه روزنامه نگاران و روحانیت معزز که جایگاه والایی در بین مردم دارند و سخنان ایشان به بهترین شکل پذیرفته می شود، باید تلاش کنند، تا فرهنگ بیمه بمعنای واقعی شناسانده شده و از مزایای فراوانش برای مردم بگویند و بعبارتی فرهنگ سازی نمایند که حاکمیت چنین فرهنگی، خدمتی بزرگ به مردم و کشور خواهد بود.

(در قسمت بعد، بیمه در ایران را مورد بحث قرار می دهیم).

خبرهای ورزشی

علی عموری

برای اولین بار فولاد قهرمان نیم فصل خواهد شد؟

بدنبال باخت تیمهای پیروزی و تساوی استقلال تهران، فولادیها با پیروزی بر پگاه گیلان همچنان در بالای جدول ماندند. می توان گفت: قهرمانی نیم فصل لیگ برتر چهارم به ذوب آهن اصفهان یا فولاد خوزستان اختصاص خواهد یافت. اما با توجه به بازی عقب ماندهٔ اهوازیها با تیم فجر سپاسی تیم فولاد از بخت بیشتری برای کسب این عنوان برخوردار است. دو شکست و یک پیروزی برای دسته اولی ها فوتبال کشور

تیم فوتبال نفت آبادان در آغاز هفتهٔ سیزدهم لیگ یک کشور ۲ بر ۱ مغلوب شهاب زنجان شد

تک گل نفتی ها را سراج به ثمر رساند. نفت با این شکست از صدر جدول دور شد و به رتبهٔ سوم سقوط کرد. اما کارون شوشتر که دور برگشت را با تمام قوا آغاز کرده است با ۴ گل خیبر خرم آباد را شکست داد و دیهیم اهواز ۲ بر یک مغلوب مرصاد شیراز شد. در این بین تیم کارون شوشتر با دو پیروزی پیاپی در قسمت اول جدول قرار گرفت.

شگفتی‌های حدیث

دندانهای خنجر مانند

نافع داغری

دندانهای هر جانور باز گو کنندهٔ سرگذشت زندگی اوست. دندانها نشان می دهد که او چه نوع غذایی می خورد (علفخوار است یا گوشتخوار). بنابراین از طریق دندانها می شود فهمید که آیا حیوان برای زنده ماندن باید جانور دیگری را بکشد یا نه. از فسیل دندانهایی که به دست آمده است پی می بریم که حیوانات مدّتها قبل از ظهور انسان در کرهٔ زمین چگونه می زیستند. وقتی به اسکلت دایناسور گوشتخوار نگاه می کنیم می بینیم که دندانهای نوک تیز داشته است. این دندانها حکایت از آن می کند که این حیوان کشنده بوده است. برعکس، دندانهای دیناسور گیاه خوار پهن است. پس این جانور نه هنگام حمله و نه هنگام دفاع نمی توانسته است گاز بگیرد دایناسور گیاه خوار در مردابها چرا می کرده و علف می خورده و به گوشتخواران نزدیک نمی شده است. همین تفاوت در حیوانات امروز نیز مشاهده می شود. دندان آنها در نوع تغذیه شان مؤثر است. اگر به دهان ببر یا هر جانور گوشتخوار دیگری نگاه کنیم، دندانهای انیاب دراز و تیزی می بینیم. دو تا از این دندانها در فکّ بالا و دو تا در فکّ پایین در طرفین دندانهای پیشین قرار دارند. دندانهای پیشین علفخواران - مثلاً اسب - به شکل بیل است، ولی آنقدر تیز هست که علف و برگ را خرد کند. جوندگان دندانهای پیشین خیلی تیزی دارند، بطوریکه چوب را سوراخ می کنند. بید ستر با دندانهایش می تواند ریشهٔ درختی را بجود و آن را بیندازد.

ایستگاه قانون

فرشید پاپایی

فصل بیست و هفتم، (افتراء، توهین و هتک حرمت)

مادهٔ ۶۹۷: هر کس به وسیلهٔ اوراق چاپی یا خطی یا به وسیلهٔ درج در روزنامه و جرائد یا نطق در مجامع یا به هر وسیلهٔ دیگر به کسی امری را صریحاً نسبت دهد یا آنها را منتشر نمایند. که مطابق قانون آن امر جرم محسوب می شود و نتواند صحت آن اسناد را ثابت نماید جز در مواردی که موجب حد است به یک ماه تا یک سال حبس و تا (۷۴) ضربه شلاق یا یکی از آنها حسب مورد محکوم خواهد شد.

تبصره:

در مواردی که نشر آن امر اشاعهٔ فحشا محسوب گردد هر چند بتواند صحت اسناد را ثابت نماید مرتکب به مجازات مذکور محکوم خواهد شد. مادهٔ ۶۹۸: هر کس به قصد اضرار به غیر یا تشویش اذهان عمومی یا مقامات رسمی به وسیلهٔ نامه یا شکواییه یا مراسلات یا عرایض یا گزارش یا توزیع هرگونه اوراق چاپی یا خطی با امضاء یا بدون امضاء اکاذیبی را اظهار نماید یا با همان مقاصد اعمالی را برخلاف حقیقت رأساً یا به عنوان نقل قول به شخص حقیقی یا حقوقی یا مقامات رسمی تصریحاً یا تلویحاً نسبت دهد اعم از اینکه از طریق مزبور به نحوی از انحاء ضرر مادی یا معنوی به غیر وارد شود یا نه علاوه بر اعادهٔ حیثیت در صورت امکان، باید به حبس از دو ماه تا دو سال و یا شلاق تا (۷۴) ضربه محکوم شود.

نقش میانجی گری در حل و فصل دعاوی

قسمت سوم : از دیدگاه فقه و قانون

واحد رسانه شورای حل اختلاف استان خوزستان

۲- میانجیگری قاضی بین اصحاب دعوی

در دعاوی مدنی قاضی ملزم به رسیدگی در چهارچوب قانون و قواعد قضایی می باشد جز در مواردی که اصحاب دعوی به قاضی اختیار فصل دعوی به صورت غیر قضایی و به عنوان (سازشگر دوستانه) را داده باشند یا صریحا تقاضای رسیدگی در محدوده مورد توافق متداعیین بنمایند. در غیر این صورت قاضی مکلف است بدون توجه به (نامگذاری) پیشنهادی اصحاب دعوی بر دعوای خود، عنوان دقیق قانونی آن را تعیین و مطابق قواعد حقوقی حاکم بر مورد، رسیدگی قضایی نماید. مطابق این قانون، همچنین (داور دعوی را مطابق قواعد حقوقی فیصله می دهد، مگر آن که در قرارداد داوری، به داور وظیفه (سازشگری دوستانه) واگذار شده باشد. الف - ۳، حکمیت (داوری) داوری، از مسائل آیین دادرسی، مبحثی مستقل به شمار می رود که این مقاله را مجال ورود در آن نیست. در اینجا فقط جا دارد ماهیت داوری از این نظر که آیا گونه ای میانجیگری بین اطراف دعوی تلقی می شود یا اینکه شکلی از قضاء به شمار می رود؟! بررسی شود. برای این منظور، به تعریف داوری و احکام عمده قانونی آن نگاهی می افکنیم. در قوانین ما داوری تعریف مشخص نشده است. نویسندگان، نیز زحمت نوشتن تعریف جامع و مانعی از داوری را به خود نداده و به ذکر یک یا دو خصوصیت آن اکتفا کرده اند. یکی از شراح (صاحبنظران) قانونی آیین دادرسی مدنی نوشته است: (داوری) یا حکمیت عبارت است از رفع اختلاف از طریق رسیدگی و صدور حکم اشخاصی که اطراف دعوی معمولاً آنها را به تراضی انتخاب می کنند یا مراجع قضایی با قرعه بر می گزینند است. پیدا است که از این گونه تعاریف ناقص نمی توان مفهوم روشنی از داوری به دست آورد و عناصر ماهوی آن را شناخت. بنابراین به مواد قانونی مربوطه مراجعه می کنیم تا به ماهیت داوری پی ببریم. قانونگذار اسلامی در ماده ششم قانون تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب (مصوب ۱۳۷۳) بدون تعریف حکمیت و بیان احکام آن، به جواز مراجعه به قاضی تحکیم برای احقاق حق و فصل خصومت در صورت توافق اصحاب دعوی بر داوری، تصریح کرده است. با اکتفا به بیان کلی جواز احقاق حق و فصل خصومت با مراجعه به قاضی تحکیم و عدم ذکر احکام حکمیت و آثار آن، لا محاله مرجع قانونی در این باب قانون آیین دادرسی مدنی می باشد.

امتحان جمله نویسی

قصه کوتاه

قسمت دوم

نویسنده: ام احمد

- ببنیم، زبونت هم که خیلی دراز شده ... این هم توی مدرسه یادت می دن؟!

دخترک سرش را انداخت پایین که پدر به دادش رسید و با نیشخندی گفت: خانم، حرف حساب، جواب نداره. - ابو احمد توروخدا، تو یکی بس کن دیگه! اصلاً اگه راست می گی، خودت ازش امتحان بگیر ...

ابو احمد جدی شد و گفت: آره، همین مونده ... به کارم برسم نون در بیارم ؟! یا معلم سرخونه بشم. دستش را روی دهانش گذاشت و گفت: هان ! اصلاً سکوت! من کار ندارم. مادر که هاج و واج اینطرف و آنطرف میرفت، یکبار پارچ و لیوان و بار دیگر ملحفه و چند بار جورابهای گلوله شده را سر جایشان قرار میداد. - چقدر ریخت و پاش چشم واکنی اولا سرتا هم اومدند ... بعد دوباره الم شنگهٔ همیشگی. پدر استکان چای را طرف خود کشید ... به دختر که گوشه ای کز کرده و با نخ ژاکتش بازی می کرد، نگاهی انداخت ...

- ام احمد. قند نداریم؟

- چرا توی کیسه اس! لیلا پاشو برای بابات قند بیار! دختر مثل فشنگ از جا پرید و قندان را پر از قند کرد. روی سفره گذاشت پدر چای را سریع هورت کشید و در یک چشم به زدن از خانه بیرون رفت. - قبض آب یادت نره. و گرنه قطعش می کنن ! انوقت میشه غوز بالا غوز. آفتاب کم کم داشت شعاعش را روی پنجره ها می تاباند. عدس آماده بود. لباسها هم نیم خشکیده بعضی روی طناب توی حیاط و تعدادی روی رختخوابها و بعضی روی دستگیره در تا خشک شوند. مادر که داشت از لیلا امتحان می گرفت، جمله ای نوشت که در هم و برهم بود و باید لیلا آنرا مرتب می کرد«اهواز - کارون - شهر - وسط - از - می گذرد - رود» این سؤال را هم همراه دیگر سوالها توی برگه امتحانی نوشت. لیلا هم سریع کرد به نوشتن. عدس گرم داشت توی بشقاب بخار می کرد. روی سفره گذاشت با یک تکه نان. لیلا یک قاشق داغ عدس خورد و آنرا توی دهان چرخاند تا خنک شود ... تقریباً داشت همه سوالها را جواب میداد که پرسید, این دیگه چیه؟

مادر که داشت ماهتابهٔ سوخته ای را در آن پیاز داغ درست کرده بود می سایید، با تعجب گفت: دیگه چی شده؟ - مامان! این سؤال چیه؟ بعلم این سؤال رو به ما نداده. خوبنداده باشد! سؤال که نباید تکراری باشه!! ... بعد زیر لب گفت: من که یادم نیست مادرم ازم امتحان گرفته باشه!

دختر بلافاصله جواب داد: خوب برای همینه که ... بعد فوراً یاد چشم غرّه مادر افتاد و خرش را قورت داد ... - کدوم سؤال. دختر با شک و تردید که مبادا مادر خواسته باشد حاضر جوابش را توبیخ کند، آهسته گفت: «در اهواز - کارون - شهر - وسط - از - می گذرد»

- خوب ! کجاش سخته! کمی فکر کن ... دقت کن. جواب بده. مگر این کلمه ها تا حالا به گوشت نخورده ... - اهواز - کارون - شهر، مگه تا حالا این کلمه ها را ننوشتی؟! هان!

دخترک گفت: چرا! ولی تا حالا ... مادر از آشپزخانه به اتاق رفت و بی اعتنا گفت: نمیدونم دیگه. فقط بجنب که دیرت شده !

- کارون ... شهر ... - شهر اهواز می گذرد از کارون وسط ... نه نه ! شهر اهواز از وسط کارون می گذرد ... آهان! - شهر اهواز از وسط کارون می گذرد. - چی؟ ... مگر شهر حرکت می کنه؟ ... می گذره؟ شهر از وسط کارون می گذره یا کارون از وسط شهر؟ - مامان سخته! ... دخترک کنار سفره نشست ... عدس سرد شده بود ولی سؤال اشتهای دختر را گرفته بود ... اصلاً این کلمه ها چیه دیگه ! ... ما تا حالا اینارو نخوندیم. روزنامه ای گوشهٔ اتاق افتاده که پدر شب قبل آنرا خوانده و کنار گذاشته بود. تیتر درشت آن به چشم می خورد. انتقال آب کارون. به شهرهای ... دخترک چشمش به کلمه کارون افتاد و جواب داد: رود کارون از وسط شهر رفسنجان و یزد می گذرد !!!!!!

منتقدین حدیث

در هفته گذشته بخش فارسی هفته نامه حدیث شاهد سیل انتقادات و پیشنهادات بوده عزیزان خواننده بوده است. ضمن تشکر از همه عزیزانی که ما را مورد لطف قرار دادند، توجه آنها را به نکات ذیل جلب می نمائیم. و اما خلاصه ای از واکنش های دوستان حدیث:

۱- شخصی بنام فیصل بنی طی، که قبل از این مطالبی برای حدیث ارسال کرده است، اولین انتقاد خود را به مطلب نجیب محفوظ مندرج در حدیث (که ایشان برایمان ارسال کرده بود) اختصاص داده و گله کرده که چرا آنها خلاصه ای از آن مطلب را چاپ کرده ایم. وی همچنین از جمله منتقدان سرمقاله شماره قبل حدیث بودند. نامبرده داستان خانم لیلا زرگانیان (که در مرحله مقدمه است) را نیز مورد انتقاد قرار داده و البته گله ای هم در خصوص نحوهٔ کار بر یک قطعه شعر فارسی که ایشان فرستاده بودند داشته اند و ... لازم به ذکر است آقای فیصل بنی طی علی رغم حجم انتقادات فوق، اما مطلبی جدید تحت عنوان آدونیس شاعر نو اندیش معاصر عرب نوشته و برایمان ارسال داشته است. در این باره بعرض آقای بنی‌طی می رسانیم: اولاً: از شما بخاطر ارسال مطالب و حساسیت شایسته ای که نسبت به حدیث داری تشکر می کنیم.

ثانیاً: درباره دلیل مختصر کردن مطلب نجیب محفوظ، فقط این را می گوئیم، که مختصر دخل و تصرف انجام شده در خصوص یک شخصیت عام ادبی، بقصد پر بار کردن مطلب بوده است. از طرفی با محدودیت فضایی که داریم، خودتان هم نباید قبول کنید، که یک هفته نامه از حق حرفه ای خود (رعایت اصل اختصار) بگذرد. همچنین به شما توصیه می کنیم، اگر مایل به همکاری با نشریه خودت (حدیث) هستی، باید به شرایط ویژه و محدودیت های آن واقف بشوی و مثلاً اگر می خواهی یک نویسنده را معرفی بکنی لازم نیست، همه آثار مکتوب آن را به مطلبت اضافه نمایی، چنانچه در مطب نجیب محفوظ شما ۴۹ نام و عنوان از کتاب های آن ادیب را برایمان نوشته ای که ضرورتی نداشت.

ثالثاً: درباره داستان خانم زرگانیان باید عرض کنیم که این داستان به سفارش هفته نامه تهیه شده و در مراحل اولیه آن، بدلیل حجم مطالب ارسالی، چاپ آن با کندی مواجه گردید که انشاءالله این نقیصه برطرف خواهد شد (در این باره هم اگر نقدی علمی داری، به آدرس نشریه بفرست، تا امکان پاسخگویی توسط هیئت تحریریه و نویسندهٔ داستان فوق مقدور باشد).

رابعاً: اما درباره اشعار شما باید بگوئیم، که بخش شعر زیرنظر مسئول آن اداره می شود و اگر اشکالی در تیتر اشعارت ملاحظه می شود، هفته نامه از این بابت بفروش می طلبد (البته توضیحات کوتاه مسئول ستون باغ ارغوان در هفته آینده و به احترام مخاطبان درج خواهد شد). سادساً: درباره آخرین مطلب ارسالی شما تحت عنوان آدونیس شاعر نو اندیش بعرض شما می رسانیم که با لحاظ حجم انبوه مطالب دوستان (که همه آنها همچون شما عزیز هستند) و امکانات محدود خودمان و در نظر گرفتن اولویت ها حتماً از آن مطلب استفاده خواهیم نمود. در پایان بخاطر این تعامل سازنده و امید بخش شما کمال تشکر خود را اعلام می داریم.

۲- آقای علی شریفی از سوسنگرد، از سرمقاله انتقاداتی داشته اند از ایشان و همه دوستان منتقد می خواهیم که انتقادات خود را بصورت مکتوب ارسال، تا ضمن درج آنها، امکان پاسخگویی مناسب تر وجود داشته باشد.

۳- آقای عیسی دمنی با اشاره به تغییرات محتوایی که در بخش فارسی اتفاق افتاده است، ضمن انتقاد از سرمقاله می پرسد که مگر خطاب!! کل نشریه یکی نیست؟! خدمت این بزرگوار هم عرض می کنیم که حتماً به سرمقاله امروز رجوع کنند. ونگهی مطالب هفته گذشته (بلحاظ محتوایی) بعنوان مشخصهٔ یک نشریهٔ مستقل تعریف می شود و همین امر با استقبال بسیاری از دوستان حرفه شناس و همکاران مطبوعاتی و قشر فرهیخته استان مواجه گردید، که ما بمنظور احترام به منتقدین از ذکر همزمان منتقدین از یک طرف و نظرات تشویقی دوستان صاحبنظر از طرف دیگر اجتناب می نمائیم، اما در شماره های آینده حتماً نام و مطالب و مواضع اشخاص مختلف را به عرض و نظر مخاطبان می رسانیم.

۴- آقایان رضا سودانی، احمد سلامی (هر دو از اهواز)، علی حزباوی از کوت عبدالله از سرمقاله مندرج در شماره گذشته حدیث انتقاد داشته اند که همچون موارد بالا توجه آنان را به سرمقاله امروز حدیث جلب می نمائیم.

۵- آقای عبیات گله کرده اند که چرا نشریه مخاطب ادارات شده است که بعرض می رسانیم، ایشان تا دو یا سه شماره دیگر صبر کنند، قطعاً با نشریه ای متفاوت با آنچه هست مواجه خواهند شد. البته نظر ایشان را با کمال میل قبول داریم و ایشان تشکر می کنیم.

۶- حسین خالدی هم از شوش تماس گرفته و گله کرده اند که چرا نشریه بموقع به آن شهر نمی رسد که خدمت ایشان هم می گویم چشم این معضل هم برطرف می شود. از همه منتقدان فوق بخاطر انتقادات آنها تشکر می کنیم و از آنها تعاملی سازنده که همانا ارسال مطالب متنوع به نشریه است را خواهانیم

والسلام

کانون وکلا بهترین متولی پیگیری شکایات مردمی انتقال کارون

علی ناصری

مدتی است که بطور پراکنده خبر از تشکیل جمعیتی موسوم به «کمیته پی گیری شکایات مردمی انتقال آب کارون به رفسنجان» بگوش می رسد. اطلاع رسانی در خصوص نحوهٔ شکل گیری، معیارهای حاکم بر انتخاب اعضاء و اوصاف آنان، حدود و ثغور کلی حاکم بر آن کمیته (شعاع عملکردی)، آئین نامهٔ داخلی، وابستگی یا عدم وابستگی آن به جناح های سیاسی از جهت ترکیب فعلی اعضاء، محل استقرار و نحوه تأمین امکانات مورد نیاز (که در این حالت بحث دیگری متفرع می شود)، نقش اشخاص صاحبنظر و متخصص در آن مجموعه، و بسیاری از ابهامات دیگر، بقدری ناقص بود، که روز بروز بر دامنه ابهامات افزود. سخنگوی آن کمیته در دو یا ۳ نوبت اطلاع رسانی خود، به حداکثر موضوعات کلی (مثلاً)، دیدار آن کمیته با ریاست جمهوری یا ذکر نام اعضای کمیته که کمتر از شش نفر بودند اکتفا کرده و به هیچ عنوان به امور اساسی (که بخشی از آنها را متذکر شدیم) نپرداخت. نکتهٔ دیگر اینکه سخنگوی آن کمیته می بایست به این پرسش مهم که انتخاب افراد بر چه اساس و حکمتی صورت پذیرفته است می پرداخت؟ ایشان می توانست از خودشان شروع کند و بگوید، که کمیته مزبور ایشان را براساس کدام دلایل و علل و ویژگی و وصف، که بلحاظ علمی با فن سخنگویی مطابقت دارد انتخاب نموده است!!!، که اگر چنین دفاعی در توجیه هر کدام از اعضاء حاکم می بود. قطعاً امکان انتقادات جدی منتفی خواهد بود. اما واقعیت غیر از این است و بدون هیچ تردیدی عنصر سلیقه در انتخاب اعضاء اولیه بمراتب بیش از معیار، به ایفای نقش پرداخته است. البته نباید فراموش کرد، که اعلام حمایت کانون وکلا از کارون، بعنوان نهادی مدنی و برخوردار از ظرفیت بالای چانه زنی در امر دفاع از افراد صالح و متعهد، بی طرف (از سیاسی)، برخوردار از ظرفیت بالای، رایزنی های کاربردی، متخصص، و مؤثر در اثبات حقوق و ... مهمترین رویداد مثبت، در خصوص آن کمیته بشمار می رود. علیهذا پیشنهادات ذیل، می تواند کمیتهٔ مزبور را در جایگاهی مناسب تراز آنچه هست، قرار دهد:

۱- اولین گام در تحقق این امر (رسیدن به کمیته ای قوی، کارشناس و مؤثر) پیرایش آن از معادلات جناحی - سیاسی است. کارون متعلق به جناح یا گروه خاصی نیست و شأن آن مافوق منافع شخصی بشمار می رود و صحیح نیست، کمیته ای که بنام کارون عنوان گرفته، در آینده، محل مانور اشخاص سیاسی کار (و حتی سیاستمدار) قرار بگیرد، که این اتفاق منجر به مسخ و نقص غرض اصلی تشکیل کمیته خواهد شد و فلسفهٔ تأسیس آن را زیر سؤال خواهد بود. این سخن بمعنای منع اشخاص و چهره های سیاسی خوشنام از ورود به چنین فضایی نیست، بلکه بخاطر حساسیت مسئله و اهمیت عنوان آن کمیته، نمی خواهیم تا عده ای در لوای این عنوان و بنام آن، فعالیتی که حداکثر خاصیت آن انتفاعی است انجام دهند، که بهترین راه تأمین این نظر، تحویل تام و تمام کمیته، به کانون وکلاست، تا آن کانون قبل از هر چیز مبادرت به ارائه تعریفی جامع و مانع از کمیته و شرح وظایف و ... نماید. ۲- کمیته قرار است با رجال اول مملکت و با لایه های متعدد کارشناسی (له یا علیه کارون) روبرو شود و به دفاع و تبیین حقانیت و استحقاق خوزستان نسبت به کارون بپردازد، همهٔ شخصیت های درون کمیته، باید از شرط «توجیه منطقی حضور در کمیته» برخوردار باشند. ۳- برای انتخاب اشخاص بویژه سخنگوی کمیته، باید با رایزنی با افراد مختلف و حتی اعلام عمومی، تلاش فراوان کرد تا حدالأمکان مثلاً سخنگوی چنین هیئتی از صفات ارزندهٔ علمی و معیارهای لازم و در صورت امکان سوابق و قدرت نفوذ نسبی در مخاطب و تأثیرگذاری و احاطهٔ کافی به موضوع و در یک کلام «واقعاً سخنگو» برخوردار باشد، که مهمترین عنصر در ترکیب کمیته بدون شک سخنگوی آن خواهد بود. ۴- برای تثبیت خصوصیت مردمی بودن کمیته، ضرورت دارد: الف: دو نماینده مردم از مرکز استان و سومین نماینده بعنوان علی البدل (در فرض عدم حضور نمایندگان مزبور) و رئیس شورای اسلامی شهر اهواز (بعنوان مرکز استان) و دو نفر دیگر به انتخاب آن شورا. ب: نمایندگان شهرهایی که کارون بنوعی حوزهٔ انتخابیه آنها را تحت تأثیر قرار می دهد(آبادان، خرمشهر، شادگان، شوشتر هر کدام یک نماینده و رؤسای شوراهای اسلامی آن شهرها. ج: دو روزنامه نگار، که پس از فراخوان حضور اعضای خانه مطبوعات با رأی مستقیم اعضای خانه مطبوعات انتخاب خواهند شد. توضیح۱: شرط انتخاب شوندگان الزاماً باید خوشنامی و توان علمی و حرفه ای باشد. توضیح۲: دلیل اصرار بر لزوم انتخاب دو روزنامه نگار توسط اعضاء و ممنوعیت انتخاب اشخاص توسط هیئت مدیرهٔ خانه مطبوعات بمنظور تضمین خصلت مردمی بدون کمیته و نفی شبهات احتمالی از قبیل اعمال سلیقه هیئت مدیره خانه مطبوعات در انتخاب اشخاصی خاص یا فدا شدن انتخاب برتر و ... است. د: نمایندهٔ کشاورزان و دو کشاورز نمونه از حوزه عمومی حاشیه کارون، حدالأمکان نمایندگان ۵ روستا از مجموعه دها روستای مرتبط به آن حوزهٔ، که برای تضمین خصلت مردمی کمیته این نمایندگان می توانند، رؤسا یا اعضای شورای اسلامی روستاهای مزبور باشند. توضیح: نحوه و تعداد علی البدل و زمان تشکیل جلسات و انتخاب هیئت رئیسه و سایر موارد را کانون وکلا تنظیم خواهد کرد و .... توجه: میزان مشروعیت کمیته، به چنین تنوعی ارتباط دارد، بنابراین منطقی نیست کمیته ای شکل بگیرد که اصحاب اصلی منافع در آن شریک نباشند. یکی می گفت: دعوت از یک نفر از بلم داران بمراتب مؤثرتر از دعوت از ایکس و ضدی که وجودشان، تزیینی بیش نیست و تنها بخاطر استتار تحت لوای عنوان کمیته در آن کمیته وارد شده اند، در صورتیکه وجود یک نفر قایق دار (که همه زندگی اش به کارون بسته است) مسلماً مشروعیت کافی برای آن کمیته به ارمغان خواهد آورد. هرچند با مدل های حرافی و لفاظی آشنا نباشد. هـ: یک قاضی بازنشسته یا یکی از حقوقدانان برجسته (در صورت امکان) دو معلم با تحصیلات عالیه و مدارک مرتبط به علم جغرافیا (بدلیل کثرت این قشر تأثیرگذار). نحوه دعوت و چگونگی انتخاب و تعداد افراد علی البدل را ضابطه نامه تعریف می کند: مثلاً معلمان از طریق خانه معلمان انتخاب شوند - اساتید دانشگاه می توانند به بهترین شکل نقش آفرینی کنند. مثلاً: ۵ تن از اساتید خوشنام، مردمی (در تخصص های مختلف) بشرط عدم معروفیت به مواضع تند سیاسی. که ۳ تن آنها از اهواز و ۲ تن دیگر از شهرهایی که متأثر از کارون هستند تشکیل می دهند. توضیح: نحوهٔ انتخاب این اساتید را ضابطه نامه مشخص خواهد نمود. این بحث را در شماره آینده ادامه خواهیم داد)